

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1854/89 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1989 για τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή 1
- ★ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1855/89 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1989 για το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής των μεταφορικών μέσων 8

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβουλίου

89/393/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1989 για την πέμπτη τροποποίηση της οδηγίας 74/329/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τα πυκνωτικά και πηκτικά μέσα που επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα 13

89/394/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1989 για την τρίτη τροποποίηση της οδηγίας 75/726/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους χυμούς φρούτων και ορισμένα ομοειδή προϊόντα 14

89/395/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1989 για την τροποποίηση της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους 17

Περιεχόμενα (συνέχεια)

89/396/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1989 σχετικά με τις ενδείξεις ή τα σήματα που επιτρέπουν την αναγνώριση της παρτίδας στην οποία ανήκει ένα τρόφιμο 21

89/397/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1989 σχετικά με τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων 23

89/398/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 3ης Μαΐου 1989 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή 27

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1854/89 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουνίου 1989

για τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η βεβαίωση των ποσών των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών παίζει καθοριστικό ρόλο για την εφαρμογή των περισσότερων επιμέρους τελωνειακών διατάξεων· ότι οι όροι υπό τους οποίους πρέπει να πραγματοποιείται η βεβαίωση αυτή ορίζονται προς το παρόν μόνον από την οδηγία 78/453/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 1978 περί της εναρμόνισης των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την αναστολή καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών (4), ότι, άλλες περιπτώσεις, οι όροι υπό τους οποίους βεβαιώνονται τα ποσά των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών καθορίζονται από τα κράτη μέλη· ότι πρέπει, συνεπώς, να εξασφαλιστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο η ομοιόμορφη εφαρμογή τους στην Κοινότητα· ότι, για το λόγο αυτό, πρέπει να αντικατασταθούν οι σημερινές διατάξεις της οδηγίας 78/453/ΕΟΚ, από κανονισμό ο οποίος θα επιφέρει όλες τις απαραίτητες διευκρινίσεις και προσαρμογές·

ότι οι κανόνες σχετικά με τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής της τελωνειακής οφειλής έχουν ιδιαίτερη σημασία για την καλή λειτουργία της τελωνειακής ένωσης καθώς και για να εξασφαλιστεί στον υψηλότερο δυνατό βαθμό η ίση μεταχείριση των οικονομικών φορέων κατά την εισπραξη των εισαγωγικών και των εξαγωγικών δασμών·

ότι ο καθορισμός των τεχνικών λεπτομερειών της βεβαίωσης των ποσών των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών μπορεί

να αφεθεί στα κράτη μέλη· ότι, κυρίως, πρέπει να οριστούν οι προθεσμίες μέσα στις οποίες πρέπει να πραγματοποιείται η βεβαίωση αυτή·

ότι πρέπει επίσης να οριστούν οι προθεσμίες στις οποίες πρέπει να καταβάλλονται οι εισαγωγικοί ή οι εξαγωγικοί δασμοί που έχουν βεβαιωθεί· ότι πρέπει να διατηρηθούν, αφού εναρμονιστούν, οι διευκολύνσεις πληρωμής, πέραν της αναστολής πληρωμής, οι οποίες παρέχονται από τα κράτη μέλη· ότι, για λόγους σαφήνειας, πρέπει να αναμορφωθεί το σύνολο των μέτρων που αφορούν την καταβολή των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών, περιλαμβανομένων και των μέτρων των σχετικών με την αναστολή της πληρωμής, τα οποία προς το παρόν αποτελούν το αντικείμενο της οδηγίας 78/453/ΕΟΚ και να συγκεντρωθεί σε ένα μοναδικό κείμενο·

ότι, όταν παρέχονται διευκολύνσεις πληρωμής εκτός από την αναστολή πληρωμής καθώς και σε περίπτωση καθυστερημένης καταβολής ή μη καταβολής εντός της καθορισμένης προθεσμίας, εξακολουθεί να ισχύει η νομική υποχρέωση καταβολής τόκων·

ότι, λόγω της σταθερής ανάπτυξης του εμπορίου και της ανάγκης να απελευθερώνονται όσο το δυνατόν ταχύτερα τα εμπορεύματα, οι μέθοδοι τελωνειακού ελέγχου διαμορφώθηκαν έτσι ώστε η τελωνειακή υπηρεσία να ελέγχει σε λίγες μόνον περιπτώσεις τα εμπορεύματα πριν δώσει άδεια παραλαβής· ότι, κατ' αυτό τον τρόπο, ο έλεγχος της νομιμότητας των εισαγωγών και εξαγωγών μετατίθεται και συνίσταται συνήθως σε λογιστικό έλεγχο που μπορεί να καταλήξει σε εκ των υστέρων εισπραξη συμπληρωματικού ποσού δασμών· ότι αυτός ο εκ των υστέρων έλεγχος μπορεί επίσης να καταλήξει σε επιστροφή ποσού δασμών που κατεβλήθη αχρεωστήτως· ότι το ποσό των αχρεωστήτως καταβληθέντων δασμών υπολογίστηκε βάσει των στοιχείων δασμολόγησης που εδήλωσε ο ίδιος ο ενδιαφερόμενος και ότι του δόθηκε η δυνατότητα να διαθέσει τα εμπορεύματα πολύ ταχύτερα από ό,τι αν είχε γίνει επαλήθευση πριν δοθεί η άδεια παραλαβής·

ότι, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών που επικρατούν στα διάφορα κράτη μέλη και υπαγορεύουν την πιστωτική πολιτική τους, δεν είναι δυνατό να προβλεφθούν πιστωτικό επιτόκιο και επιτόκιο υπερημερίας που να ισχύουν σε όλη την Κοινότητα· ότι πρέπει εντούτοις να αποφευχθεί το ενδεχόμενο μεγάλων διαφορών μεταχείρισης στο ίδιο κράτος μέλος μεταξύ των προσώπων που υποχρεούνται να καταβάλουν

(1) ΕΕ αριθ. C 41 της 13. 2. 1985, σ. 5.

(2) ΕΕ αριθ. C 229 της 9. 9. 1985, σ. 107, και ΕΕ αριθ. C 96 της 17. 4. 1989.

(3) ΕΕ αριθ. C 169 της 8. 7. 1985, σ. 6.

(4) ΕΕ αριθ. L 146 της 2. 6. 1978, σ. 19.

πιστωτικούς τόκους κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και των προσώπων που δανείζονται από χρηματοδοτικούς οργανισμούς· ότι, προς το σκοπό αυτό, το επιτόκιο που οφείλεται σε περίπτωση παροχής διευκολύνσεων πληρωμής εκτός από την αναστολή πληρωμής πρέπει να καθοριστεί από τα κράτη μέλη αφού ληφθεί υπόψη το τρέχον επιτόκιο της νομισματικής και χρηματικής αγοράς τους· ότι το επιτόκιο υπερημερίας λόγω του αντικειμένου του μπορεί να είναι ανώτερο από το πιστωτικό επιτόκιο·

ότι, στον τομέα της διαμετακόμισης, οι εγγυητές απολαμβάνουν, όσον αφορά τις προθεσμίες πληρωμής των τόκων, μεγαλύτερων διευκολύνσεων απ' αυτές που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό· ότι οι ευνοϊκότερες αυτές διατάξεις περιέχονται σε ορισμένες διεθνείς συμβάσεις και δεν είναι δυνατό να θιγούν από την εισαγωγή σχετικών κοινοτικών διατάξεων· ότι πρέπει το ίδιο να ισχύσει και για το καθεστώς κοινοτικής διαμετακόμισης εφόσον το καθεστώς αυτό εφαρμόζεται, δυνάμει της σύμβασης που έχει συναφθεί με τις χώρες της ΕΖΕΣ, σχετικά με τα εμπορεύματα που μεταφέρονται μεταξύ του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας και των χωρών αυτών· ότι πρέπει επίσης να ισχύσει το ίδιο για την προσωρινή εισαγωγή εμπορευμάτων η οποία πραγματοποιείται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει η σύμβαση των Βρυξελλών της 6ης Δεκεμβρίου 1961 (σύμβαση ΑΤΑ)·

ότι πρέπει να καταργηθεί η οδηγία 78/453/ΕΟΚ, οι διατάξεις της οποίας περιλαμβάνονται στον παρόντα κανονισμό· ότι, για να ληφθούν υπόψη οι προαναφερόμενες περιπτώσεις στις οποίες προβλέπεται ότι κανένας τόκος δεν καταβάλλεται από τους φορολογούμενους ή την τελωνειακή αρχή κατά περίπτωση, πρέπει αφενός να συμπληρωθεί ανάλογα ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 του Συμβουλίου της 2ας Ιουλίου 1979 περί της επιστροφής αχρεωστήτως εισπραχθέντων ή της διαγραφής χρέους από εισαγωγικούς ή εξαγωγικούς δασμούς⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3799/86⁽²⁾, και αφετέρου να καταργηθούν όσες διατάξεις προβλέπουν την ενδεχόμενη καταβολή τόκων και περιέχονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1979 περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατεβλήθησαν από τον φορολογούμενο για εμπορεύματα που διασαφηνίσθηκαν για να υπαχθούν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαιγμένο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 918/83⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός αφορά τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή.
2. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:
 - α) *τελωνειακή οφειλή*: η υποχρέωση προσώπου προς πληρωμή του ποσού των εισαγωγικών δασμών (τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή) ή των εξαγωγικών δασμών (τελωνειακή οφειλή κατά την εξαγωγή) που επιβάλλονται, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, στα εμπορεύματα τα οποία υπόκεινται σε τέτοιους δασμούς·
 - β) *πρόσωπο*:
 - είτε φυσικό πρόσωπο,
 - είτε νομικό πρόσωπο,
 - είτε, εφόσον η ισχύουσα νομοθεσία προβλέπει αυτή τη δυνατότητα, ένωση προσώπων στην οποία αναγνωρίζεται η δικαιοπρακτική ικανότητα χωρίς να έχει την ιδιότητα νομικού προσώπου·
 - γ) *βεβαίωση*: η εγγραφή από μέρους της τελωνειακής αρχής στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο αντίστοιχο έγγραφο του ποσού των εισαγωγικών ή των εξαγωγικών δασμών, που αντιστοιχεί σε τελωνειακή οφειλή·
 - δ) *εισαγωγικοί δασμοί*: τόσο οι τελωνειακοί δασμοί και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος, όσο και οι γεωργικές εισφορές και οι άλλες επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή στα πλαίσια των ειδικών καθεστώτων που εφαρμόζονται σε ορισμένα εμπορεύματα προερχόμενα από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων·
 - ε) *εξαγωγικοί δασμοί*: οι γεωργικές εισφορές και άλλες επιβαρύνσεις κατά την εξαγωγή που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή των ειδικών καθεστώτων που εφαρμόζονται σε ορισμένα εμπορεύματα προερχόμενα από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων·
 - στ) *τελωνειακή αρχή*: κάθε αρχή αρμόδια για την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας, έστω κι αν η αρχή αυτή δεν υπάγεται στην τελωνειακή διοίκηση.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΟΣΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ Η ΕΞΑΓΩΓΙΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ

Άρθρο 2

1. Κάθε ποσό εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή, καλούμενο στο εξής «ποσό των δασμών», πρέπει να υπολογίζεται από την τελωνειακή αρχή μόλις αυτή διαθέτει τα αναγκαία στοιχεία και να βεβαιώνεται από την τελωνειακή αρχή.

(1) ΕΕ αριθ. L 175 της 12. 7. 1979, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 352 της 13. 12. 1986, σ. 19.

(3) ΕΕ αριθ. L 197 της 3. 8. 1979, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 1.

Το πρώτο εδάφιο δεν ισχύει για τις περιπτώσεις στις οποίες έχει καθιερωθεί προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ ή προσωρινός αντισταθμιστικός δασμός ούτε στις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να εφαρμοστεί το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79.

2. Ο τρόπος βεβαίωσης των ποσών των δασμών καθορίζεται από τα κράτη μέλη. Ο τρόπος αυτός είναι δυνατό να διαφέρει ανάλογα με το αν η τελωνειακή αρχή, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών υπό τις οποίες δημιουργήθηκε η τελωνειακή οφειλή, είναι βέβαιη ή όχι για την πληρωμή των προαναφερόμενων ποσών.

Ο τρόπος σύμφωνα με τον οποίο η τελωνειακή αρχή προβαίνει στη βεβαίωση των ποσών των δασμών στις διάφορες περιπτώσεις ανακοινώνεται στην Επιτροπή.

Άρθρο 3

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, όταν τελωνειακή οφειλή γεννάται από την αποδοχή διασάφησης για τη θέση εμπορεύματος υπό τελωνειακό καθεστώς εκτός της προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς ή από κάθε άλλη πράξη που έχει τα ίδια έννομα αποτελέσματα με την αποδοχή αυτή, η βεβαίωση του ποσού που αντιστοιχεί σ' αυτή την τελωνειακή οφειλή πρέπει να πραγματοποιηθεί μόλις υπολογιστεί το ποσό αυτό, το αργότερο δε κατά τη δεύτερη ημέρα μετά την ημερομηνία κατά την οποία δόθηκε άδεια παραλαβής του εμπορεύματος ή άδεια για την εξαγωγή του.

Εντούτοις, με την επιφύλαξη ότι για την πληρωμή έχει συσταθεί εγγύηση, το σύνολο των ποσών των δασμών που αναφέρονται σε εμπορεύματα, για τα οποία δόθηκε άδεια παραλαβής ή εξαγωγής σε ένα και το αυτό πρόσωπο κατά τη διάρκεια προθεσμίας την οποία τάσσει η τελωνειακή αρχή και η οποία δεν υπερβαίνει τις 31 ημέρες, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μιας μοναδικής βεβαίωσης στο τέλος της περιόδου. Η βεβαίωση αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσα σε πέντε ημέρες από τη λήξη της εν λόγω περιόδου.

2. Εφόσον οι διατάξεις προβλέπουν ότι η άδεια παραλαβής ενός εμπορεύματος μπορεί να δοθεί ενώ αναμένεται να συγκεντρωθούν ορισμένες προϋποθέσεις που προβλέπει το κοινοτικό δίκαιο, από τις οποίες εξαρτάται είτε ο καθορισμός του ποσού της προκύπτουσας οφειλής, είτε η είσπραξή του, η βεβαίωση πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο δύο ημέρες μετά την ημέρα κατά την οποία καθιερώνεται οριστικά ή καθορίζεται είτε το ποσό της οφειλής είτε η υποχρέωση καταβολής των δασμών που προκύπτουν από την οφειλή αυτή.

Ωστόσο, αν η τελωνειακή οφειλή αφορά προσωρινό δασμό αντιτάμπινγκ ή προσωρινό αντισταθμιστικό δασμό, η βεβαίωση του δασμού αυτού πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο δύο μήνες μετά τη δημοσίευση, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, του κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιτάμπινγκ ή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού.

3. Σε περίπτωση γένεσης τελωνειακής οφειλής υπό συνθήκες διαφορετικές από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1, η βεβαίωση του αντίστοιχου ποσού πρέπει να πραγματοποιηθεί σε προθεσμία δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή:

- υπολόγισε το ποσό των δασμών και
- όρισε το πρόσωπο που είναι υποχρεωμένο να καταβάλει το ποσό αυτό.

Άρθρο 4

1. Οι προθεσμίες βεβαίωσης που προβλέπονται στο άρθρο 3 μπορούν να παραταθούν:

- είτε για λόγους που έχουν σχέση με τη διοικητική οργάνωση των κρατών μελών, και ιδίως σε περίπτωση που λειτουργεί σύστημα κεντρικής λογιστικής υπηρεσίας·
- είτε όταν, λόγω ειδικών περιστάσεων, η τελωνειακή αρχή δεν είναι σε θέση να τηρήσει τις εν λόγω προθεσμίες.

Οι προθεσμίες που έχουν παραταθεί σύμφωνα με τα παραπάνω δεν επιτρέπεται να υπερβούν τις 14 ημέρες.

2. Οι προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεν ισχύουν σε έκτακτες περιπτώσεις ή σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας.

Άρθρο 5

Όταν το ποσό των δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή δεν βεβαιούται σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 ή υπολογίζεται σε χαμηλότερο επίπεδο από το νομίμως οφειλόμενο ποσό, η βεβαίωση του ποσού των δασμών που πρέπει να εισπραχθεί ή υπολείπεται να εισπραχθεί, πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσα σε προθεσμία δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή λαμβάνει γνώση της κατάστασης και είναι σε θέση να υπολογίσει το νομίμως οφειλόμενο ποσό και να ορίσει το πρόσωπο που οφείλει να καταβάλει το ποσό αυτό. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί σύμφωνα με το άρθρο 4.

Άρθρο 6

1. Το ποσό των δασμών, μόλις βεβαιωθεί, πρέπει να γνωστοποιείται στο πρόσωπο που είναι υποχρεωμένο να τα καταβάλει, σύμφωνα με την ισχύουσα διαδικασία.

2. Σε περίπτωση που το ποσό των δασμών που πρέπει να καταβληθεί αναφέρεται, ενδεικτικά, στην τελωνειακή διασάφηση, η τελωνειακή αρχή είναι δυνατόν να ορίσει ότι η γνωστοποίηση που αναφέρει η πρώτη παράγραφος πραγματοποιείται μόνον αν το ποσό των δασμών που αναγράφηκε στη διασάφηση δεν είναι το ίδιο με το ποσό που αυτή καθόρισε.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, όταν γίνεται χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η παροχή αδειας παραλαβής ή αδειας εξαγωγής των εμπορευμάτων από μέρους της τελωνειακής αρχής ισοδυναμεί με γνωστοποίηση του βεβαιωθέντος ποσού των δασμών προς το πρόσωπο που είναι υποχρεωμένο να το καταβάλει.

Άρθρο 7

Σε περίπτωση που δεν μπορεί πλέον να ασκηθεί αγωγή για είσπραξη σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν είτε το άρθρο 2 είτε το άρθρο 6 του παρόντος κανονισμού.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΟΣΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ Η ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΙΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ

Κεφάλαιο Α

Αρχή

Άρθρο 8

Κάθε ποσό δασμών που γνωστοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 6 πρέπει να εξοφλείται από το πρόσωπο που υποχρεούται να το καταβάλει στις ακόλουθες προθεσμίες:

- α) αν το πρόσωπο αυτό δεν έτυχε καμιάς από τις διευκολύνσεις πληρωμής που προβλέπονται στο κεφάλαιο Β, η πληρωμή πρέπει να πραγματοποιείται στην προθεσμία που του έχει ταχθεί γι' αυτό το σκοπό.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων που εφαρμόζονται όσον αφορά το δικαίωμα προσφυγής, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τις 10 ημέρες από τη γνωστοποίηση στον οφειλέτη του ποσού των οφειλόμενων δασμών. Σε περίπτωση συνολικού υπολογισμού των ββαιωθέντων ποσών σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, η προθεσμία πρέπει να καθορίζεται έτσι ώστε να μην παρέχεται στο πρόσωπο που υποχρεούται να καταβάλει τους δασμούς, προθεσμία πληρωμής μεγαλύτερη από εκείνη που θα είχε λάβει αν του είχε δοθεί αναστολή πληρωμής σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο κεφάλαιο Β, τμήμα 1.

Χορηγείται παράταση προθεσμίας αυτοδικαίως όταν αποδειχθεί ότι ο ενδιαφερόμενος έλαβε τη γνωστοποίηση υπερβολικά αργά και ως εκ τούτου δεν μπόρεσε να τηρήσει την ορισθείσα προθεσμία για την πραγματοποίηση της πληρωμής.

Αφετέρου, η τελωνειακή αρχή, κατόπιν αιτήσεως του προσώπου που είναι υποχρεωμένο να καταβάλει το ποσό, μπορεί να χορηγήσει παράταση της προθεσμίας όταν το ποσό των δασμών που πρέπει να καταβληθεί προκύπτει από αγωγή για είσπραξη εκ των υστέρων. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 15, η παράταση της προθεσμίας που χορηγήθηκε κατ' αυτό τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβεί το χρόνο που απαιτείται για να μπορέσει ο οφειλέτης να φροντίσει για την εκπλήρωση της υποχρέωσής του.

- β) αν ο οφειλέτης δικαιούται κάποια από τις διευκολύνσεις πληρωμής που προβλέπονται στο κεφάλαιο Β, η πληρωμή πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τη λήξη της προθεσμίας ή των προθεσμιών που καθορίζονται στα πλαίσια αυτών των διευκολύνσεων.

Άρθρο 9

Η πληρωμή γίνεται εις χρήμα ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο το οποίο ισοδυναμεί με εξόφληση βάσει των διατάξεων που ισχύουν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος «πληρωμή τοις μετρητοίς». Η πληρωμή μπορεί να γίνει και διά συμψηφισμού εάν οι ισχύουσες διατάξεις το επιτρέπουν.

Κεφάλαιο Β

Διευκολύνσεις πληρωμής

Τμήμα 1

Αναστολή πληρωμής

Άρθρο 10

Εφόσον το ποσό των δασμών που οφείλει ο ενδιαφερόμενος αφορά εμπορεύματα που έχουν διασαφηστεί για να υπαχθούν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών, η τελωνειακή αρχή του χορηγεί, μετά από αίτησή του, αναστολή πληρωμής αυτού του ποσού κατά τους όρους των άρθρων 11 έως 14.

Άρθρο 11

Ο αιτών υποχρεούται να συστήσει εγγύηση προκειμένου να του χορηγηθεί αναστολή πληρωμής.

Επιπλέον, η χορήγηση της αναστολής πληρωμής μπορεί να οδηγήσει στην είσπραξη συμπληρωματικών εξόδων για κατάρτιση φακέλου ή παροχή υπηρεσιών.

Άρθρο 12

1. Η αρμόδια τελωνειακή αρχή καθορίζει μεταξύ των ακόλουθων τρόπων εκείνον που θα χρησιμοποιηθεί για τη χορήγηση της αναστολής πληρωμής:

- α) είτε μεμονωμένα για κάθε ποσό δασμών που ββαιώνεται σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο·
- β) είτε συνολικά για όλα τα ποσά των δασμών που ββαιώνονται σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, στην προθεσμία που τάσσουν οι τελωνειακές αρχές και η οποία δεν υπερβαίνει τις 31 ημέρες·
- γ) είτε συνολικά για όλα τα ποσά των δασμών που αποτελούν το αντικείμενο μιας και μοναδικής ββαιώσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

2. Η αναστολή πληρωμής χορηγείται επίσης με τους ίδιους όρους μ' εκείνους που ορίζει η παράγραφος 1, για τα ποσά των δασμών τα σχετικά με εμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο διασαφήσεως για υπαγωγή στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς.

Άρθρο 13

1. Η προθεσμία αναστολής πληρωμής ανέρχεται σε 30 ημέρες, υπολογίζεται δε ως εξής:

α) όταν η αναστολή πληρωμής χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 12 στοιχείο α), η προθεσμία υπολογίζεται από την επομένη της ημέρας κατά την οποία το ποσό των δασμών βεβαιώνεται από την τελωνειακή αρχή.

Όταν γίνεται χρήση της δυνατότητας που παρέχει το άρθρο 4, η προθεσμία των 30 ημερών που υπολογίζεται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο μειώνεται κατ' αριθμό ημερών αντίστοιχο με την υπερβαίνουσα τις 2 ημέρες προθεσμία η οποία έχει χρησιμοποιηθεί για τη βεβαίωση.

β) όταν η αναστολή πληρωμής χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 12 στοιχείο β), η προθεσμία υπολογίζεται από την επομένη της ημέρας κατά την οποία λήγει η περίοδος συνολικής βεβαίωσης, μειώνεται δε κατά αριθμό ημερών αντίστοιχο με το ήμισυ του αριθμού των ημερών που περιλαμβάνει η περίοδος συνολικής βεβαίωσης.

γ) όταν η αναστολή πληρωμής πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 12 στοιχείο γ), η προθεσμία υπολογίζεται από την επομένη της λήξης της περιόδου κατά την οποία δόθηκε άδεια παραλαβής ή εξαγωγής για τα συγκεκριμένα εμπορεύματα. Η προθεσμία μειώνεται κατ' αριθμό ημερών αντίστοιχο με το ήμισυ του αριθμού των ημερών που περιλαμβάνει η περίοδος αυτή.

2. Όταν οι περίοδοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) και γ) αποτελούνται από περιττό αριθμό ημερών, ο αριθμός των ημερών που πρέπει να αφαιρεθούν από την προθεσμία των 30 ημερών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών, είναι ίσος με τον ήμισυ του αμέσως κατωτέρου άρτιου αριθμού.

3. Για λόγους απλούστευσης, όταν οι περίοδοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) και γ) ανέρχονται σε μια ημερολογιακή εβδομάδα ή έναν ημερολογιακό μήνα, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι η καταβολή των ποσών των δασμών που αποτέλεσαν αντικείμενο της αναστολής πληρωμής πρέπει να πραγματοποιείται:

α) προκειμένου για περίοδο μιας ημερολογιακής εβδομάδας, την Παρασκευή της τέταρτης εβδομάδας που ακολουθεί αυτή την ημερολογιακή εβδομάδα.

β) προκειμένου για περίοδο ενός ημερολογιακού μήνα, το αργότερο τη δέκατη έκτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί αυτόν τον ημερολογιακό μήνα.

Άρθρο 14

1. Η αναστολή πληρωμής δεν μπορεί να χορηγηθεί για τα ποσά των δασμών τα οποία, αν και αφορούν εμπορεύματα που έχουν διασαφιστεί για να υπαχθούν σε τελωνειακό καθεστώς το οποίο συνεπάγεται υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών, έχουν βεβαιωθεί σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις όσον αφορά την αποδοχή ελλιπών διασαφήσεων, λόγω του ότι ο υποβάλλων τη διασαφήση δεν έχει προσκομίσει, κατά τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας, τα στοιχεία που απαιτούνται για τον οριστικό καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, ή δεν έχει παράσχει τα στοιχεία ή το ελλείπον έγγραφο κατά τη στιγμή της αποδοχής της ελλιπούς διασαφήσης.

2. Εντούτοις, μπορεί να χορηγηθεί αναστολή πληρωμής στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, όταν το ποσό των δασμών που πρέπει να εισπραχθεί έχει βεβαιωθεί τριάντα ημέρες πριν από την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η βεβαίωση του ποσού το οποίο είχε ζητηθεί αρχικά ή, εάν δεν πραγματοποιήθηκε βεβαίωση, από

την ημερομηνία αποδοχής της διασαφήσης για τα εν λόγω εμπορεύματα. Η διάρκεια της αναστολής της πληρωμής που χορηγείται υπό τους όρους αυτούς δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από την προθεσμία που, κατ' εφαρμογή του άρθρου 13, έχει χορηγηθεί για το αρχικό ποσό των δασμών ή θα είχε χορηγηθεί εάν το νομίμως οφειλόμενο ποσό των δασμών είχε βεβαιωθεί κατά τη στιγμή της διασαφήσης των εν λόγω εμπορευμάτων.

Τμήμα 2

Άλλες διευκολύνσεις πληρωμής

Άρθρο 15

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι στο πρόσωπο που υποχρεούται να καταβάλει ορισμένο ποσό δασμών θα παρέχονται και άλλες διευκολύνσεις πληρωμής εκτός από την αναστολή πληρωμής που αναφέρεται στο τμήμα 1.

Για να παρασχεθούν αυτές οι διευκολύνσεις απαιτείται η σύσταση εγγύησης. Ωστόσο, είναι δυνατόν να μην απαιτηθεί αυτού του είδους εγγύηση όταν, λόγω της κατάστασης του ενδιαφερόμενου προσώπου, υπάρχει περίπτωση να του δημιουργηθούν σοβαρές οικονομικές και κοινωνικές δυσκολίες.

Τμήμα 3

Πληρωμή πριν από τη λήξη των προθεσμιών

Άρθρο 16

Ανεξάρτητα από τις διευκολύνσεις πληρωμής που έχουν χορηγηθεί στο πρόσωπο που υποχρεούται να καταβάλει ορισμένο ποσό δασμών, το πρόσωπο αυτό μπορεί σε κάθε περίπτωση να εξοφλήσει το σύνολο ή μέρος του ποσού αυτού πριν από τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας.

Τμήμα 4

Πληρωμή από τρίτο πρόσωπο

Άρθρο 17

Κάθε ποσό δασμών μπορεί να εξοφληθεί από τρίτον για λογαριασμό του προσώπου που υποχρεούται να το καταβάλει.

Κεφάλαιο Γ

Αναγκαστική εκτέλεση

Άρθρο 18

Εφόσον το πρόσωπο που υποχρεούται να καταβάλει ορισμένο ποσό δασμών δεν έχει εκπληρώσει την υποχρέωσή του μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, η τελωνειακή αρχή κάνει πλήρη χρήση των δυνατοτήτων που της παρέχουν οι ισχύουσες διατάξεις, συμπεριλαμβανομένης της αναγκαστικής εκτέλεσης, για να εξασφαλίσει την πληρωμή του ποσού αυτού.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΚΩΝ

Άρθρο 19

Όταν ένα κράτος μέλος χορηγεί διευκολύνσεις πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 15, τα έξοδα που βαρύνουν το φορολογούμενο για τη χορήγηση των διευκολύνσεων αυτών, και ιδίως οι τόκοι, πρέπει να υπολογίζονται έτσι ώστε το ποσό τους να ισοδυναμεί με το σχετικό απαιτητέο ποσό στην εθνική νομισματική και οικονομική αγορά.

Σε περίπτωση καθυστερημένης πληρωμής ή μη πληρωμής εντός της καθορισμένης προθεσμίας, το επιτόκιο υπερημερίας μπορεί να είναι ανώτερο από αυτό που ορίζεται στο προηγούμενο εδάφιο.

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να παραιτηθούν από την εφαρμογή του άρθρου 19 όταν η εφαρμογή του άρθρου αυτού,

εξ αιτίας της κατάστασης του ενδιαφερόμενου προσώπου, θα μπορούσε να επιφέρει σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσκολίες.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να παραιτηθούν από την είσπραξη τόκου υπερημερίας εάν το ύψος του ποσού αυτού είναι χαμηλότερο ή ίσο με 20 Ecu, ή εάν η καταβολή των δασμών γίνει εντός 5 ημερών από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται για την καταβολή των δασμών αυτών. Το ποσό αυτό μπορεί να τροποποιηθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ελάχιστες περιόδους υπολογισμού των τόκων.

ΤΙΤΛΟΣ ΙV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 21

Υπό την επιφύλαξη της ενδεχόμενης εφαρμογής των διατάξεων περί τελωνειακών παραβάσεων, δεν επιτρέπεται η είσπραξη άλλων τόκων, εκτός από τον τόκο του άρθρου 19 που αφορά τους δασμούς οι οποίοι οφείλονται από φορολογούμενο.

Ωστόσο, μπορεί να εισπραχθεί τόκος υπερημερίας σε περίπτωση καταβολής εκ των υστέρων, εφόσον το προβλέπουν οι εθνικές διατάξεις.

Άρθρο 22

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη διατάξεων οι οποίες απαλλάσσουν τις τελωνειακές αρχές από τη βεβαίωση δασμών αξίας κατώτερης των 10 Ecu.

Άρθρο 23

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ευνοϊκότερων διατάξεων υπέρ των εγγυητών στα πλαίσια του καθεστώτος διαμετακόμισης και εκείνου της σύμβασης σχετικά με την προσωρινή εισαγωγή των εμπορευμάτων η οποία έχει συναφθεί στις Βρυξέλλες στις 6 Δεκεμβρίου 1961 (σύμβαση ATA).

Άρθρο 24

1. Η επιτροπή γενικής τελωνειακής νομοθεσίας, η προβλεπόμενη στο άρθρο 24 της οδηγίας 79/695/ΕΟΚ του

Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1979 περί εναρμονίσεως των διαδικασιών θέσης εμπορευμάτων σε ελεύθερη κυκλοφορία⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 81/853/ΕΟΚ⁽²⁾, μπορεί να εξετάσει οποιοδήποτε θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού υποβάλει προς εξέταση ο πρόεδρος της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως εκπροσώπου κράτους μέλους.

2. Οι αναγκαίες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού διατάξεις θεσπίζονται τηρουμένης της διαδικασίας του άρθρου 26 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 79/695/ΕΟΚ.

Άρθρο 25

1. Η οδηγία 78/453/ΕΟΚ καταργείται.

Οι παραπομπές στην οδηγία αυτή νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

2. Το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 καταργείται.

3. Στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 17α

Οσάκις οι αρμόδιες αρχές, κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, επιστρέφουν εισαγωγικού ή εξαγωγικού

(¹) ΕΕ αριθ. L 205 της 13. 8. 1979, σ. 19.

(²) ΕΕ αριθ. L 319 της 8. 11. 1981, σ. 1.

δασμούς καθώς και πιστωτικούς τόκους ή τόκους υπερμερίας τους οποίους ενδεχομένως εισέπραξαν μαζί με τους δασμούς, το επιστρεφόμενο ποσό είναι άτοκο. Μπορεί, ωστόσο, να καταβληθεί τόκος, εφόσον προβλέπεται από τις εθνικές διατάξεις.»

4. Στην οδηγία 81/177/ΕΟΚ, το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής απαγορευτικών ή περιοριστικών μέτρων που ενδεχομένως προβλέπονται για εμπορεύματα τα οποία έχουν δηλωθεί για εξαγωγή, η τελωνειακή υπηρεσία χορηγεί άδεια εξαγωγής των εμπορευμάτων μόνον αφού βεβαιωθεί ότι οι αναλογούντες εξαγωγικοί δασμοί είτε έχουν καταβληθεί είτε έχει συσταθεί εγγύηση για την πληρωμή τους, είτε αποτέλεσαν αντικείμενο αναστολής εγγύηση για την πληρωμή τους, είτε αποτέλεσαν αντικείμενο αναστολής πληρωμής κατά

τα προβλεπόμενα στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1854/89 του Συμβουλίου της 14 Ιανουαρίου σχετικά με τη βεβαίωση δασμών και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 186 της 30. 6. 1989, σ. 1.»

Άρθρο 26

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1990.

Εφαρμόζεται στα ποσά των δασμών που θα βεβαιώνονται από την ημερομηνία αυτή και εφεξής.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 14 Ιουνίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. SOLBES

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1855/89 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουνίου 1989

για το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής των μεταφορικών μέσων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 113,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η νομοθεσία των περισσότερων κρατών μελών προβλέπει την προσωρινή εισαγωγή που επιτρέπει τη χρήση, χωρίς επιβάρυνση με εισαγωγικούς δασμούς, ορισμένων εισαγόμενων μεταφορικών μέσων τα οποία δεν εμπίπτουν στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της συνθήκης, εφόσον αυτά τα μεταφορικά μέσα προορίζονται για επανεξαγωγή· ότι παρόμοια καθεστάτα αποτελούν αντικείμενο και αρκετών διεθνών πολυμερών συμβάσεων στις οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη όλα τα κράτη μέλη ή ορισμένα από αυτά· ότι, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων της τελωνειακής ένωσης, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ενιαίο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής των μεταφορικών μέσων·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3599/82 ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1620/85 ⁽⁵⁾, καθιέρωσε γενικό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής στο οποίο δεν υπάγονται τα μεταφορικά μέσα·

ότι τα μεταφορικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό μπορούν εντούτοις να ωφεληθούν από το ευεργέτημα του εν λόγω καθεστώτος·

ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και να προβλεφθεί για το σκοπό αυτό κοινοτική διαδικασία η οποία να επιτρέπει τη θέσπιση των διατάξεων εφαρμογής· ότι πρέπει να οργανωθεί στενή και αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτό, στο πλαίσιο της επιτροπής των οικονομικών τελωνειακών καθεστώτων, η οποία έχει συσταθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1999/85 του Συμβουλίου της 16ης Ιουλίου 1985 για το καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης ⁽⁶⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

1. Το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής των μεταφορικών μέσων επιτρέπει την εισαγωγή, σύμφωνα με τις διαδικασίες και τους όρους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, με ολική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς, των μεταφορικών μέσων που προορίζονται να παραμείνουν προσωρινά στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας και να επανεξαχθούν.

2. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

α) *πρόσωπο*:

— είτε φυσικό πρόσωπο,

— είτε νομικό πρόσωπο,

— είτε, εφόσον η δυνατότητα αυτή προβλέπεται από τις ισχύουσες ρυθμίσεις, ένωση προσώπων που διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα, χωρίς όμως να αποτελεί νομικό πρόσωπο·

β) *πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας*:

κάθε φυσικό πρόσωπο, ο τόπος συνήθους κατοικίας του οποίου βρίσκεται εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας και κάθε νομικό πρόσωπο που έχει την έδρα του εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·

γ) *εισαγωγικοί δασμοί*: οι δασμοί που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3599/82·δ) *επαγγελματική χρήση*: η χρησιμοποίηση μεταφορικού μέσου για την άμεση άσκηση αμειβόμενης ή κερδοσκοπικής δραστηριότητας·ε) *ιδιωτική χρήση*: οποιαδήποτε άλλη χρήση εκτός από επαγγελματική όπως αυτή καθορίζεται στο στοιχείο δ)·στ) *μεταφορικό μέσο*: κάθε μέσο που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά ατόμων ή εμπορευμάτων. Ο όρος «μεταφορικό μέσο» περιλαμβάνει τα ανταλλακτικά, τα συνθήκη βοηθητικά εξαρτήματα και εξοπλισμό, συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων που χρησιμοποιούνται για τη στοιβασία, την ακινητοποίηση ή την προστασία των εμπορευμάτων, τα οποία εισάγονται ταυτόχρονα με το μεταφορικό μέσο·ζ) *τελωνειακή αρχή*: οποιαδήποτε αρχή, αρμόδια για την εφαρμογή των τελωνειακών κανονισμών, ακόμη και αν αυτή δεν εξαρτάται από τη διοίκηση των τελωνείων.⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 4 της 7. 1. 1984, σ. 3.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 104 της 16. 4. 1984, σ. 116.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 248 της 17. 9. 1984, σ. 6.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1982, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 155 της 14. 6. 1985, σ. 54.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 188 της 20. 7. 1985, σ. 1.

Άρθρο 2

Με την είσοδό τους στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, επιτρέπεται η προσωρινή εισαγωγή μεταφορικών μέσων χωρίς διατυπώσεις, υπό τους όρους που προβλέπει ο παρών κανονισμός.

Εντούτοις, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η τελωνειακή αρχή μπορεί να απαιτήσει ως προϋπόθεση για την υπαγωγή στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής τη διεκπεραίωση ιδιαίτερων διατυπώσεων.

Άρθρο 3

Δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υπαγωγή των μεταφορικών μέσων στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής η σύσταση εγγύησης με την οποία να εξασφαλίζεται η εξόφληση τελωνειακής οφειλής που θα μπορούσε να γεννηθεί.

Εντούτοις, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η τελωνειακή αρχή μπορεί να απαιτήσει ως προϋπόθεση για την υπαγωγή στο προαναφερμένο καθεστώς τη σύσταση εγγύησης.

ΤΙΤΛΟΣ II

Οδικά μεταφορικά μέσα

Άρθρο 4

1. Στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής μπορούν να υπαχθούν κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2 και 3 τα οδικά οχήματα επαγγελματικής χρήσης.

2. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου νοούνται ως οχήματα όλα τα οδικά οχήματα, συμπεριλαμβανομένων των ρυμουλκούμενων οχημάτων που μπορούν να προσαρτηθούν στα οδικά αυτά οχήματα.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, η υπαγωγή στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προϋποθέτει ότι τα οχήματα:

- α) εισάγονται από πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας ή για λογαριασμό του·
- β) χρησιμοποιούνται για εμπορική χρήση από το πρόσωπο αυτό ή για λογαριασμό του και
- γ) ότι για τα οχήματα αυτά έχει εκδοθεί εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας άδεια κυκλοφορίας επ' ονόματι προσώπου που είναι εγκατεστημένο εκτός του εδάφους αυτού.

Εντούτοις, στην περίπτωση που δεν έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας για τα οχήματα, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται εφόσον τα οχήματα αυτά ανήκουν σε πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·

δ) τα οχήματα αυτά χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για μεταφορές που έχουν αφετηρία ή προορισμό εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που θα καθοριστούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21.

4. Όταν ρυμουλκούμενο όχημα προσαρτάται σε αυτοκίνητο όχημα για το οποίο έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας στο

τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής μπορεί να παραχωρηθεί ακόμα και αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3 στοιχεία α) και β).

5. Τα οχήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να παραμένουν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3, κατά το χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο για τη διεκπεραίωση πράξεων για τις οποίες απαιτείται προσωρινή εισαγωγή, όπως η αποστολή, η εκφόρτωση ή η φόρτωση των εμπορευμάτων καθώς και η μεταφορά, η αποβίβαση ή η επίβαση των επιβατών και η συντήρησή.

Άρθρο 5

1. Στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής μπορούν να υπαχθούν κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 2 και 3, τα οδικά οχήματα ιδιωτικής χρήσης.

2. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου νοούνται ως οχήματα όλα τα οδικά οχήματα συμπεριλαμβανομένων των τροχόσπιτων και των ρυμουλκούμενων οχημάτων που μπορούν να προσαρτηθούν σε όχημα με κινητήρα.

3. Η υπαγωγή στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προϋποθέτει ότι τα οχήματα:

- α) εισάγονται από πρόσωπα εγκατεστημένα εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·
- β) χρησιμοποιούνται από αυτά για ιδιωτική χρήση και
- γ) ότι για τα οχήματα αυτά έχει εκδοθεί εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας άδεια κυκλοφορίας επ' ονόματι προσώπου που είναι εγκατεστημένο εκτός του εδάφους αυτού.

Εντούτοις, εφόσον δεν έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας για τα οχήματα η προϋπόθεση που αναφέρεται στο στοιχείο γ) θεωρείται ότι πληρούται εφόσον τα οχήματα ανήκουν σε πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, στο καθεστώς μπορούν επίσης να υπαχθούν οχήματα τα οποία δεν ανταποκρίνονται στους όρους των άρθρων 9 και 10 της συνθήκης και για τα οποία έχει χορηγηθεί στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου ενόψει της επανεξαγωγής του οχήματος και τα οποία φέρουν πινακίδα κυκλοφορίας που έχει χορηγηθεί σε πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός του εδάφους αυτού.

5. Το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής εφαρμόζεται επίσης στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) κατά τη χρησιμοποίηση οχήματος ιδιωτικής χρήσης του οποίου η άδεια κυκλοφορίας έχει εκδοθεί στη χώρα της συνήθους κατοικίας του χρήστη για τη διαδρομή που διανύει τακτικά από αυτή την κατοικία έως τον τόπο εργασίας του και αντιστρόφως, στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Το καθεστώς αυτό παραχωρείται χωρίς οποιονδήποτε άλλο χρονικό περιορισμό·
- β) κατά τη χρησιμοποίηση, από φοιτητή, οχήματος ιδιωτικής χρήσης του οποίου η άδεια κυκλοφορίας έχει εκδοθεί στη χώρα της συνήθους κατοικίας του στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας στην οποία ο φοιτητής διαμένει αποκλειστικά και μόνο για τις σπουδές του.

6. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 στοιχείο α), τα οχήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να παραμείνουν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας:

- α) επί έξι, συνεχείς ή μη, μήνες συνολικά ανά περίοδο δώδεκα μηνών·
- β) κατά τη διάρκεια της διαμονής του φοιτητή στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 5 στοιχείο β).

7. Η παράγραφος 5 στοιχείο β) και η παράγραφος 6 στοιχείο β) εφαρμόζονται κατ' αναλογία στις περιπτώσεις προσώπων επιφορτισμένων με την εκτέλεση αποστολής καθορισμένης διάρκειας.

Άρθρο 6

1. Οι διατάξεις του άρθρου 5 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα ζώα ιππασίας ή ελάσεως και στην άμαξά τους που εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

2. Τα ζώα και οι άμαξές τους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να παραμείνουν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας επί τρεις μήνες.

ΤΙΤΛΟΣ III

Σιδηροδρομικά μεταφορικά μέσα

Άρθρο 7

1. Στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής μπορούν να υπαχθούν, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2 και 3, τα σιδηροδρομικά μεταφορικά μέσα.

2. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, νοείται ως σιδηροδρομικό μεταφορικό μέσο το υλικό έλξεως, οι αυτοκίνητοι συρμοί κι οι αυτοκινητάμαξες, τα βαγόνια παντός τύπου που μεταφέρουν πρόσωπα και εμπορεύματα.

3. Η υπαγωγή στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προϋποθέτει ότι τα σιδηροδρομικά μεταφορικά μέσα:

- α) ανήκουν σε πρόσωπα εγκατεστημένα εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·
- β) είναι καταχωρημένα ως ανήκοντα σε σιδηροδρομικό δίκτυο που βρίσκεται εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

4. Τα σιδηροδρομικά μεταφορικά μέσα μπορούν να παραμείνουν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας επί δώδεκα μήνες.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Αεροπορικά μεταφορικά μέσα

Άρθρο 8

1. Στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής μπορούν να υπαχθούν, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2 και 3, τα αεροπορικά μεταφορικά μέσα.

2. Τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να παραμείνουν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας καθόλο το διάστημα που είναι αναγκαίο για τη διεκπεραίωση πράξεων για τις οποίες απαιτείται προσωρινή εισαγωγή, όπως είναι η αποβίβαση ή η επιβίβαση επιβατών, η αποστολή, η εκφόρτωση και η φόρτωση εμπορευμάτων, η μεταφορά και η συντήρησή.

3. Όταν τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διατίθενται για πτήσεις για ιδιωτική χρήση, εφαρμόζονται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3.

4. Τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 μπορούν να παραμείνουν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας επί έξι, συνεχείς ή μη, μήνες ανά περίοδο δώδεκα μηνών.

ΤΙΤΛΟΣ V

Μέσα θαλάσσιας, λιμναίας ή ποτάμιας μεταφοράς

Άρθρο 9

1. Στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής μπορούν να υπαχθούν, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2 και 3, τα μέσα θαλάσσιων και εσωτερικών πλωτών μεταφορών.

2. Τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να παραμείνουν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας καθόλο το διάστημα που είναι αναγκαίο για τη διεκπεραίωση πράξεων για τις οποίες απαιτείται προσωρινή εισαγωγή, όπως είναι η αποβίβαση και επιβίβαση επιβατών, η αποστολή, η εκφόρτωση και η φόρτωση εμπορευμάτων, η μεταφορά και η συντήρησή.

3. Όταν τα μέσα θαλάσσιων ή εσωτερικών πλωτών μεταφορών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 προορίζονται για ιδιωτική χρήση, εφαρμόζονται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3.

4. Τα μέσα μεταφοράς που αναφέρονται στην παράγραφο 3 μπορούν να παραμείνουν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας επί έξι, συνεχείς ή μη, μήνες ανά περίοδο δώδεκα μηνών.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Παλέτες

Άρθρο 10

1. Στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής μπορούν να υπαχθούν, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2 και 3, οι παλέτες.

2. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, ως παλέτα νοείται διάταξη στο δάπεδο της οποίας μπορεί να συγκεκρινθωθεί ορισμένη ποσότητα εμπορευμάτων η οποία πρόκει-

ται να μεταφερθεί, να διακινηθεί ή να στοιβαχθεί ως ενιαίο σύνολο με τη βοήθεια μηχανικών εργαλείων. Η διάταξη αυτή αποτελείται είτε από δύο επίπεδες επιφάνειες που συνδέονται μεταξύ τους με συνοχείς, είτε από βάση που στηρίζεται σε πόδια είτε από ειδικό δάπεδο που χρησιμοποιείται στις αεροπορικές μεταφορές· το συνολικό της ύψος είναι όσο το δυνατό μικρότερο και επιτρέπει τη διακίνηση σε κυλιοδρόμους ή με τη βοήθεια περονοφόρων ανυψωτικών μηχανημάτων· μπορεί να διαθέτει και υπερκατασκευή.

ΤΙΤΛΟΣ VII

Διάφορες διατάξεις

Άρθρο 11

Στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής μπορούν να υπαχθούν τα ανταλλακτικά, τα συνήθη βοηθητικά εξαρτήματα και εξοπλισμός, συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων που χρησιμοποιούνται για τη στοιβασία, την ακινητοποίηση ή την προφύλαξη των εμπορευμάτων, τα οποία εισάγονται χωριστά από το μεταφορικό μέσο για το οποίο προορίζονται.

Άρθρο 12

Τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στους τίτλους II, III, IV και V δεν πρέπει να έχουν δανειστεί, εκμισθωθεί, ενεχυριαστεί ή διατεθεί σε πρόσωπο του οποίου ο τόπος συνήθους κατοικίας βρίσκεται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

Άρθρο 13

Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21 μπορεί να επιτραπεί το ότι, σε ιδιαίτερες περιπτώσεις, ένα πρόσωπο μπορεί να εισάγει ή/και να χρησιμοποιεί ένα μεταφορικό μέσο στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, κατά παρέκκλιση από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 14

Εφόσον το δικαιολογούν οι περιστάσεις, η τελωνειακή αρχή μπορεί να παρατείνει, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου, τις προθεσμίες που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 15

Τα πρόσωπα για τα οποία έχει γίνει δεκτή υπαγωγή στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής υπόκεινται σε όλα τα μέτρα επιτήρησης και ελέγχου που ορίζει η τελωνειακή αρχή.

Άρθρο 16

Η τελωνειακή αρχή μπορεί να ανακαλεί την άδεια όταν διαπιστώνει ότι τα πρόσωπα για τα οποία έγινε δεκτή η υπαγωγή στο καθεστώς αυτό δεν έχουν τηρήσει έναν από τους όρους που ορίζονται για την παραχώρηση του εν λόγω καθεστώτος.

Άρθρο 17

1. Η ισχύς του καθεστώτος προσωρινής εισαγωγής λήγει όταν το μεταφορικό μέσο που έχει τεθεί υπό το εν λόγω καθεστώς επανεξαχθεί εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας ή τεθεί, ενόψει της μεταγενέστερης επανεξαγωγής του:

— σε ελεύθερα ζώνη,

ή υπό καθεστώς

— τελωνειακής αποθήκευσης,

— κοινοτικής διαμετακόμισης εξωτερικής διαδικασίας ή υπό ένα από τα καθεστώτα διεθνούς μεταφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 222/77 του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1976 περί της κοινοτικής διαμετακόμισης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1674/87⁽²⁾, εφόσον η χρήση των τελευταίων αυτών καθεστώτων επιτρέπεται από την κοινοτική νομοθεσία ή

— ενεργητικής τελειοποίησης,

— ή όταν εγκαταλείπεται στο Δημόσιο Ταμείο με την έγκριση της τελωνειακής αρχής.

Εντούτοις, όσον αφορά τις παλέτες ή σιδηροδρομικά μεταφορικά μέσα που χρησιμοποιούνται από κοινού δυνάμει συμφωνίας, η ισχύς του καθεστώτος λήγει επίσης όταν παλέτες ισοδύναμης αξίας ή σιδηροδρομικά μεταφορικά μέσα ίδιου τύπου με εκείνα που μπορούν να υπαχθούν στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής εξάγονται ή τίθενται υπό καθεστώς ελεύθερας ζώνης με σκοπό να εξαχθούν αργότερο ή τίθενται υπό ένα άλλο από τα καθεστώτα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Η τελωνειακή αρχή μπορεί, εφόσον το δικαιολογούν οι περιστάσεις, να επιτρέπει την ελεύθερη κυκλοφορία ή την καταστροφή, υπό τελωνειακό έλεγχο, των μεταφορικών μέσων που έχουν τεθεί υπό το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής είτε απ' ευθείας είτε αφού τεθούν υπό καθεστώς ελεύθερας ζώνης ή υπό ένα από τα καθεστώτα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων σε θέματα παραβάσεων της τελωνειακής νομοθεσίας, στις περιπτώσεις που η άδεια έχει αφαιρεθεί δυνάμει του άρθρου 16.

4. Στα εξαρτήματα που αντικαθίστανται μετά την επισκευή ή τη συντήρηση, πρέπει να επιφυλάσσεται η μεταχείριση που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων σε θέματα παραβάσεων της τελωνειακής νομοθεσίας και σε θέματα ατελειών, σε περίπτωση που τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία μεταφορικά μέσα τα οποία έχουν τεθεί υπό το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ή σε άλλες περιπτώσεις στις οποίες γεννάται τελωνειακή οφειλή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2144/87 του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 1987 περί

(¹) ΕΕ αριθ. L 38 της 9. 2. 1977, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 157 της 17. 6. 1987, σ. 1.

τελωνειακής οφειλής⁽¹⁾, οι εισαγωγικοί δασμοί εισπράττονται βάσει των στοιχείων φορολόγησης που αφορούσαν αυτά τα μεταφορικά μέσα κατά την υπαγωγή τους στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, είτε τα μέσα αυτά τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία απ' ευθείας είτε αυτό συμβαίνει μετά την τοποθέτησή τους σε ελεύθερη ζώνη ή την υπαγωγή τους σε ένα από τα καθεστώτα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Εντούτοις, όταν πρόκειται για απορρίμματα και θραύσματα που προέρχονται από την καταστροφή των τεμαχίων που αναφέρονται στην παράγραφο 4, για τον προσδιορισμό της τελωνειακής οφειλής πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η χρονική στιγμή που αναφέρεται στο άρθρο 3 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2144/87.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 18

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων που ισχύουν στον τομέα των μεταφορών και αφορούν ιδίως τους όρους πρόσβασης και τους όρους εκτέλεσής τους.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό γίνονται δεκτά στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής χωρίς απαγορεύσεις ή περιορισμούς εισαγωγής υπό τον όρο ότι θα επανεξαχθούν.

3. Ο παρών κανονισμός δεν αντιτίθεται στις απαγορεύσεις ή στους περιορισμούς εισαγωγών, εξαγωγών ή διαμετακομίσεων που δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία, ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 14 Ιουνίου 1989.

Άρθρο 19

Μέχρι να θεσπιστούν κοινοτικές διατάξεις στον εξεταζόμενο τομέα, ο παρών κανονισμός δεν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή, από την πλευρά των κρατών μελών:

- α) μέτρων μεγαλύτερων διευκολύνσεων που προβλέπονται από τις ισχύουσες συμφωνίες·
- β) ιδιαίτερων ατελειών για τις στρατιωτικές δυνάμεις που σταθμεύουν στο έδαφος κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 136 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4235/88⁽³⁾.

Άρθρο 20

Η επιτροπή οικονομικών τελωνειακών καθεστώτων μπορεί να εξετάζει κάθε ζήτημα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού το οποίο φέρει προς συζήτηση ο πρόεδρος της, είτε με δική του πρωτοβουλία, είτε ύστερα από αίτηση αντιπροσώπου κράτους μέλους.

Άρθρο 21

Οι διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1999/85.

Άρθρο 22

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος των εκτελεστικών διατάξεων που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. SOLBES

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 22. 7. 1987, σ. 15.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 373 της 31. 12. 1988, σ. 1.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουνίου 1989

για την πέμπτη τροποποίηση της οδηγίας 74/329/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τα πυκνωτικά και πηκτικά μέσα που επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα

(89/393/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⁽²⁾,Έχοντας υπόψη την γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι στην οδηγία 74/329/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 86/102/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, καθορίζεται ένας κατάλογος γαλακτωματοποιητών, σταθεροποιητών, πυκνωτικών και πηκτικών μέσων, των οποίων η χρήση στα τρόφιμα μπορεί να επιτραπεί από τα κράτη μέλη·

ότι το παράρτημα II της οδηγίας 74/329/ΕΟΚ περιέχει τις ονομασίες των ουσιών των οποίων η χρήση στα τρόφιμα μπορεί να επιτραπεί προσωρινά από τα κράτη μέλη· ότι η ισχύς της παρέκκλισης έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1988·

ότι στις 21 Δεκεμβρίου 1988 το Συμβούλιο εξέδωσε την οδηγία 89/107/ΕΟΚ ⁽⁶⁾ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα πρόσθετα που μπορούν να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα τα οποία προορίζονται για ανθρώπινη διατροφή·

ότι δυνάμει του άρθρου 3 αυτής της οδηγίας το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 100 Α της συνθήκης, πρέπει να εκδώσει μια οδηγία συνόλου η οποία να περιλαμβάνει εν ανάγκη τόσο τον θετικό κατάλογο των επιτρεπόμενων ουσιών όσο και τους όρους χρησιμοποίησής τους·

ότι, ωστόσο, δεν είναι δυνατό να θεσπιστούν ήδη από τώρα όλοι αυτοί οι κανόνες σχετικά με τις εν λόγω ουσίες· ότι συνεπώς πρέπει να παραταθεί προς το παρόν η ισχύς του παραρτήματος II της οδηγίας 74/329/ΕΟΚ.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 74/329/ΕΟΚ, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1991 τη χρήση στα τρόφιμα των ουσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα II.».

Άρθρο 2

Το άρθρο 1 παράγει αποτελέσματα από την 1η Ιανουαρίου 1989.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 14 Ιουνίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. SOLBES

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 214 της 16. 8. 1988, σ. 14.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 47 της 20. 2. 1989, σ. 80 και ΕΕ αριθ. C 158 της 26. 6. 1989.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 337 της 31. 12. 1988, σ. 5.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 189 της 12. 7. 1974, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 88 της 3. 4. 1986, σ. 40.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 40 της 11. 2. 1989, σ. 27.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουνίου 1989

για την τρίτη τροποποίηση της οδηγίας 75/726/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους χυμούς φρούτων και ορισμένα ομοειδή προϊόντα

(89/394/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 43 και 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 75/726/ΕΟΚ (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, δεν προβλέπει τη δυνατότητα παρασκευής νέκταρος φρούτων χωρίς προσθήκη σακχάρων· ότι, λόγω της εξέλιξης των συνθηκών όσον αφορά τη διατροφή, θα πρέπει να θεωρηθεί πιθανή η παρασκευή των προϊόντων αυτών·

ότι δεν είναι δυνατόν να ληφθεί χυμός από ορισμένα εξωτικά φρούτα χωρίς τον πολτό· ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθεί η ενδεχόμενη χρησιμοποίηση πολτού (πουρέ) φρούτων κατά την παρασκευή ορισμένων χυμών φρούτων·

ότι θα πρέπει να επεκταθεί για όλα τα είδη νέκταρος φρούτων η δυνατότητα αντικατάστασης του συνόλου των σακχάρων από μέλι, εντός των καθορισμένων ορίων, και να καταργηθεί η δυνατότητα να χρησιμοποιούνται συγχρόνως σάκχαρα και μέλι σε ορισμένα είδη νέκταρος·

ότι θα πρέπει να επιτραπεί η προσθήκη σακχάρων σε ορισμένους συμπυκνωμένους χυμούς φρούτων μόνο στην περίπτωση που προορίζονται για άμεση πώληση στον καταναλωτή, ενώ η εν λόγω προσθήκη σακχάρων δεν θα μπορεί να υπερβαίνει στο τελικό στάδιο τα επιτρεπόμενα όρια,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 75/726/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1, η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Νέκταρ φρούτου:

α) το μη ζυμωθέν αλλά ζυμώσιμο προϊόν που λαμβάνεται με προσθήκη ύδατος και σακχα-

ρων σε χυμό φρούτου, συμπυκνωμένο χυμό φρούτου, πολτό φρούτου, συμπυκνωμένο πολτό φρούτου ή σε μείγμα των προϊόντων αυτών και το οποίο επιπλέον είναι σύμφωνο με το παράρτημα·

β) ωστόσο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14, μπορεί να λαμβάνεται απόφαση για ορισμένα φρούτα με χυμό υψηλής φυσικής περιεκτικότητας σε σάκχαρα, σύμφωνα με την οποία η παρασκευή νέκταρος από τα φρούτα αυτά επιτρέπεται να γίνεται χωρίς την προσθήκη σακχάρων.»

2. Στο άρθρο 4 παράγραφος 1 το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) η ανάμειξη ενός ή περισσότερων ειδών χυμών φρούτων ή/και πολτού φρούτων (όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφοι 2 και 5)·».

3. Στο άρθρο 7 παράγραφος 2, τα στοιχεία γ) και δ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) η ολική αντικατάσταση των σακχάρων από μέλι μέσα στο όριο του 20 % που ορίζεται στο στοιχείο α)·

δ) για την παρασκευή των ειδών νέκταρος φρούτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο γ), εφόσον λαμβάνονται από μήλα, αχλάδια ή ροδάκινα ή μείγμα αυτών των φρούτων, η προσθήκη κιτρικού οξέος σε ποσότητα μέχρι 5 γραμμάρια ανά λίτρο τελικού προϊόντος· εντούτοις, το κιτρικό οξύ μπορεί να αντικαθίσταται εν όλω ή εν μέρει από ισοδύναμη ποσότητα χυμού λεμονιού.»

4. Στο άρθρο 7, οι παράγραφοι 3 και 4 διαγράφονται.

5. Στο άρθρο 8, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) οι επεξεργασίες και οι μέθοδοι που απαριθμούνται στο άρθρο 4, εκτός από τις διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α). Εντούτοις, η προσθήκη σακχάρων που προβλέπεται στο εν λόγω στοιχείο α) επιτρέπεται μόνο για τους προσυσκευασμένους συμπυκνωμένους χυμούς φρούτων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή και με την προϋπόθεση ότι η εν λόγω προσθήκη σακχάρων αναφέρεται στην ονομασία· στην περίπτωση αυτή η ολική ποσότητα των προστιθέμενων σακχάρων, εκφρασμένη σε σχέση με τον όγκο του "παρασκευασμένου από συμπυκνωμένο..." χυμού δεν πρέπει να υπερβαίνει το όριο που καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημεία i) και ii).

(1) ΕΕ αριθ. C 24 της 31. 1. 1987, σ. 12.

(2) ΕΕ αριθ. C 122 της 9. 5. 1988, σ. 78, και ΕΕ αριθ. C 120 της 16. 5. 1989.

(3) ΕΕ αριθ. C 150 της 2. 6. 1987, σ. 16.

(4) ΕΕ αριθ. L 311 της 1. 12. 1975, σ. 40.

Για περίοδο δέκα ετών και από τις 14 Ιουνίου 1989, στο συμπυκνωμένο χύμο πορτοκαλιού που δεν προορίζεται για τον τελικό καταναλωτή μπορεί να προστεθεί ως διορθωτική ποσότητα σακχάρων εκφρασμένη σε ξηρά ύλη όχι μεγαλύτερη των 15 γραμμαρίων ανά λίτρο.

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο, η προσθήκη σακχάρου πρέπει να γνωστοποιείται στον μεταποιητή σύμφωνα με τα συναλλακτικά ήθη.

Κατά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο, το Συμβούλιο αποφασίζει, μετά από πρόταση της Επιτροπής, αν θα διατηρήσει ή όχι την παρέκκλιση που προβλέπεται στο εν λόγω εδάφιο.»

6. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 11β

Οι τροποποιήσεις που απαιτούνται για την προσαρμογή των άρθρων 4, 7, 8 και 9 καθώς και του παραρτήματος στις τεχνικές εξελίξεις θεσπίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14, εκτός από εκείνες που αφορούν τα πρόσθετα.»

7. Το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

Τα κριτήρια αναγνώρισης και καθαρότητας των προϊόντων προσθήκης και επεξεργασίας που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 7 καθορίζονται, εφόσον παραστεί ανάγκη, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14.»

8. Το άρθρο 14 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

1. Στην περίπτωση που γίνεται αναφορά στη διαδικασία που καθορίζεται στο παρόν άρθρο, η μόνιμη επιτροπή τροφίμων συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με πρωτοβουλία του ιδίου είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην μόνιμη επιτροπή τροφίμων σχέδιο μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η μόνιμη επιτροπή τροφίμων διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά τη ψηφοφορία στην μόνιμη επιτροπή τροφίμων οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα εφόσον είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής τροφίμων·

β) όταν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής τροφίμων ή ελλείψει γνώμης της, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Αν, το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, η Επιτροπή θεσπίζει τα προταθέντα μέτρα.»

9. Το άρθρο 15 διαγράφεται.

10. Στο άρθρο 16 παράγραφος 1, το στοιχείο στ) διαγράφεται.

11. Στο άρθρο 16, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι παρεκκλίσεις σε θέματα προσθέτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχεία γ), δ), ε) ζ) και η) παύουν να ισχύουν όταν οι σχετικές κανονιστικές διατάξεις τεθούν σε εφαρμογή σε κοινοτικό επίπεδο.»

12. Το παράρτημα αντικαθίσταται από το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή περί αυτού.

Εφαρμόζουν αυτά τα μέτρα κατά τρόπο ώστε:

- να επιτραπεί το εμπόριο των προϊόντων που είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 14 Ιουνίου 1990.
- να απαγορευθεί το εμπόριο των προϊόντων που δεν είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία από τις 14 Ιουνίου 1991.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 14 Ιουνίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. SOLBES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΝΕΚΤΑΡΟΣ ΦΡΟΥΤΩΝ

Νέκταρ φρούτων	Ελάχιστη οξύτητα εκφρασμένη σε γραμμάρια τρυγικού οξέος ανά λίτρο τελικού προϊόντος	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε χυμό και ενδεχομένως πολτό, εκφρασμένη σε % κατά βάρος του τελικού προϊόντος
I. Φρούτα με ξινό χυμό μη καταναλώσιμο στη φυσική του κατάσταση		
Καρποί βρώσιμοι ρολογιάς (<i>Passiflora edulis</i>)	8	25
Στρώχοι Quito (<i>Solanum quitoense</i>)	5	25
Μαύρα φραγκοστάφυλα	8	25
Λευκά φραγκοστάφυλα	8	25
Κόκκινα φραγκοστάφυλα	8	25
Κοκκινοπράσινα φραγκοστάφυλα	9	30
Καρποί ιπποφαούς του ραμνοειδούς (<i>Hipporhae</i>)	9	25
Αγριοκορόμηλα	8	30
Δαμάσκηνα	6	30
Χονδροδαμάσκηνα	6	30
Καρποί σορβιάς	8	30
Κυνόρροδα (Καρποί της <i>Rosa sp.</i>)	8	40
Βύσσινα (<i>Griottes</i>)	8	35
Κεράσια	6 (1)	40
Βατσίνια	4	40
Σαρκώδεις καρποί κουφοξυλίας	7	50
Σμέουρα (Φραμπούζ)	7	40
Βερίκοκα	3 (1)	40
Φράουλες	5 (1)	40
Βατόμουρα και μούρα	6	40
Κόκκινα βατσίνια	9	30
Κυδώνια	7	50
Λεμόνια και μικρολέμονα	—	25
Άλλα φρούτα που ανήκουν στην κατηγορία αυτή	—	25
II. Φρούτα με μικρή οξύτητα ή ιδιαίτερα σαρκώδη, ή πολύ αρωματισμένα, με χυμό μη καταναλώσιμο στη φυσική του κατάσταση		
Μάνγκες	—	35
Μπανάνες	—	25
Γκοοάβες	—	25
Παπάγιες	—	25
Λίτσι	—	25
Κουδόμηλα	—	25
<i>Annona muricata</i>	—	25
<i>Annona reticulata</i>	—	25
Cherimoles	—	25
Ρόδια	—	25
Καρόδια ανακαρδιοειδών	—	25
<i>Spondia purpurea</i>	—	25
<i>Sondias tuberosa aroda</i>	—	30
Άλλα φρούτα που ανήκουν στην κατηγορία αυτή	—	25
III. Φρούτα με χυμό καταναλώσιμο στη φυσική του κατάσταση		
Μήλα	3 (1)	50
Αχλάδια	3 (1)	50
Ροδάκινα	3 (1)	45
Εσπεριδοειδή εκτός από λεμόνια και μικρολέμονα (καρπούς λιμεττίας)	5	50
Ανανάδες	4	50
Άλλα φρούτα της ίδιας κατηγορίας	—	50

(1) Όριο που δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση του προϊόντος που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουνίου 1989

για την τροποποίηση της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους

(89/395/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 79/112/ΕΟΚ (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 86/197/ΕΟΚ (5) προβλέπει σε πολλές περιπτώσεις τη δυνατότητα εθνικών παρεκκλίσεων·

ότι θα πρέπει να καταργηθούν οι παρεκκλίσεις αυτές με σκοπό τόσο την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς όσο και την καλύτερη ενημέρωση όλων των καταναλωτών στην Κοινότητα·

ότι, ειδικότερα, η πείρα που αποκτήθηκε μετά τη θέσπιση της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ επιτρέπει την εφαρμογή της στα εστιατόρια, τα νοσοκομεία και τα κυλικεία και σε άλλες παρόμοιες μονάδες ομαδικής εστίασης σε όλη την Κοινότητα·

ότι η ημερομηνία ελαχίστης διατηρησιμότητας έχει ήδη αποδειχθεί καλή· ότι, ωστόσο, για μια καλύτερη προστασία της δημόσιας υγείας είναι προτιμητέο ένα αυστηρότερο σύστημα ημερομηνιών στην περίπτωση των εξαιρετικά αλλοιωσίμων τροφίμων από μικροβιολογική άποψη· ότι σε περίπτωση αμφιβολίας πρέπει να προβλεφθεί μια κοινοτική διαδικασία·

ότι αυτή η οδηγία αφορά μόνον την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση και όχι το πρόβλημα της έγκρισης ή της απαγόρευσης της επεξεργασίας των τροφίμων ή των συστατικών τους με ιονίζουσα ακτινοβολία·

ότι, ωστόσο, και χωρίς να προδικάζεται ενδεχόμενη κοινοτική απόφαση επί της ουσίας, πρέπει από τώρα να αναγνωρισθεί στον καταναλωτή το δικαίωμα να γνωρίζει αν ένα

τρόφιμο έχει υποστεί επεξεργασία με ιονίζουσες ακτινοβολίες, εφόσον αυτό επιτρέπεται· ότι, για το λόγο αυτό, πρέπει να προβλέπεται ότι πάνω σε κάθε τρόφιμο που έχει υποστεί παρόμοια επεξεργασία πρέπει να αναγράφεται σχετική ειδοποίηση· ότι, ωστόσο, ειδικές διατάξεις σχετικές με σύνθετα τρόφιμα που περιέχουν κάποιο συστατικό που έχει προηγουμένως υποστεί επεξεργασία με ιονίζουσες ακτινοβολίες θα θεσπισθούν μόνον κατά τη θέσπιση κανόνων που θα ρυθμίζουν αυτήν την κατεργασία·

ότι, προκειμένου να διευκολυνθούν οι συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, μπορεί να προβλεφθεί ότι σε ένα στάδιο πριν από την πώληση στον τελικό καταναλωτή στην εξωτερική συσκευασία αναφέρονται μόνο τα ουσιώδη στοιχεία και ότι ορισμένες υποχρεωτικές ενδείξεις που πρέπει να συνοδεύουν ένα προσσκευασμένο τρόφιμο αναγράφονται μόνο στα σχετικά εμπορικά έγγραφα·

ότι σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες το Συμβούλιο αναθέτει στην Επιτροπή αρμοδιότητες για την εκτέλεση κανόνων που έχουν θεσπισθεί στον τομέα των τροφίμων, θα πρέπει να προβλέπεται μια διαδικασία που να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στα πλαίσια της μόνιμης επιτροπής τροφίμων, που έχει συσταθεί με την απόφαση 69/414/ΕΟΚ (6),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 79/112/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος της οδηγίας αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«Οδηγία του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων».

2. Στο άρθρο 1, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επίσης και στα τρόφιμα που προορίζονται να παραδοθούν στα εστιατόρια, νοσοκομεία, κυλικεία και άλλες παρόμοιες μονάδες ομαδικής εστίασης εφεξής καλούμενες «μονάδες ομαδικής εστίασης»».

3. Στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο β), οι όροι «στον τελικό καταναλωτή» αντικαθίσταται από τους όρους «στον τελικό καταναλωτή και στις μονάδες ομαδικής εστίασης».

(6) ΕΕ αριθ. L 291 της 19. 11. 1969, σ. 9.

(1) ΕΕ αριθ. C 124 της 28. 5. 1986, σ. 5, και ΕΕ αριθ. C 154 της 12. 6. 1987, σ. 10.

(2) ΕΕ αριθ. C 99 της 13. 4. 1987, σ. 65, και ΕΕ αριθ. C 120 της 16. 5. 1989.

(3) ΕΕ αριθ. C 328 της 22. 12. 1986, σ. 27.

(4) ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. L 144 της 29. 5. 1986, σ. 38.

4. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «β) με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τα φυσικά μεταλλικά νερά και με τα τρόφιμα ειδικής διατροφής, να αποδίδει σε τρόφιμο ιδιότητες πρόληψης, αγωγής και θεραπείας οποιασδήποτε ανθρώπινης ασθένειας ή να επικαλείται τις ιδιότητες αυτές.»
5. Στο άρθρο 3 παράγραφος 1, το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «4. Την ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας ή, στην περίπτωση των τροφίμων που είναι μικροβιολογικά εξαιρετικά αλλοιώσιμα, την τελική ημερομηνία ανάλωσης.»
6. Στο άρθρο 4 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:
- «3. Οι κοινοτικές διατάξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17.»
7. Στο άρθρο 5 παράγραφος 1, οι όροι «στον τελικό καταναλωτή» αντικαθίστανται από τους όρους «στον τελικό καταναλωτή και στις μονάδες ομαδικής εστίασης».
8. Στο άρθρο 5 παράγραφος 3 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:
- «Σε όλα τα τρόφιμα τα οποία έχουν υποστεί επεξεργασία με ιονίζουσα ακτινοβολία πρέπει να αναγράφεται μία από τις εξής ειδοποιήσεις:
- στα ισπανικά:
“irradiado” ή “tratado con radiación ionizante”,
 - στα δανικά:
“bestrålet/. . .» ή “strålekonserveret” η “behandlet med ioniserende stråling” ή “konserveret med ioniserende stråling”
 - στα γερμανικά:
“bestrahlt” ή “mit ionisierenden Strahlen behandelt”,
 - στα ελληνικά:
“επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία” ή “ακτινοβολημένο”,
 - στα αγγλικά:
“irradiated” ή “treated with ionizing radiation”,
 - στα γαλλικά:
“traité par rayonnements ionisants” ή “traité par ionisation”,
 - στα ιταλικά:
“irradiato” ή “trattato con radiazioni ionizzanti”,
 - στα ολλανδικά:
“doorstraald” ή “door bestraling behandeld” ή “met ioniserende stralen behandeld”,
 - στα πορτογαλικά:
“irradiado” ή “tratado por irradiação” ή “tratado por radiação ionizante”.»
9. Στο άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο β), η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «— τα συστατικά που ανήκουν σε μία από τις κατηγορίες του παραρτήματος I και υπεισέρχονται στη σύνθεση άλλου τροφίμου είναι δυνατόν να αναφέρονται μόνο με το όνομα της κατηγορίας αυτής. Τροποποιήσεις του πίνακα κατηγοριών που αναφέρονται στο παράρτημα I μπορούν να γίνονται με τη διαδικασία του άρθρου 17.»
10. Στο άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο β), η τρίτη περίπτωση συμπληρώνεται με την ακόλουθη πρόταση:
- «οι κοινοτικές αυτές διατάξεις θεσπίζονται με την διαδικασία του άρθρου 17.»
11. Στο άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο β), η τέταρτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «— οι ειδικές κοινοτικές διατάξεις που θα διέπουν την αναγραφή ειδοποίησης για την επεξεργασία ενός συστατικού με ιονίζουσες ακτινοβολίες θα θεσπιστούν αργότερα σύμφωνα με το άρθρο 100 Α της συνθήκης.»
12. Στο άρθρο 6 παράγραφος 6 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:
- «Οι κοινοτικές διατάξεις που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17.»
13. Στο άρθρο 7 παράγραφος 3 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:
- «Οι κοινοτικές διατάξεις που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17.»
14. Στο άρθρο 8, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «4. Όταν ένα στερεό τρόφιμο παρουσιάζεται μέσα σε υγρό καλύψεως, στην επισήμανση αναγράφεται και το καθαρό στραγγισμένο βάρος του τροφίμου αυτού.
- Κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου ως υγρό καλύψεως νοείται ένα από τα κατωτέρω προϊόντα, ενδεχομένως σε μείγματα μεταξύ τους και σε κατεψυγμένα ή υπερκατεψυγμένα κατάσταση, εφόσον το υγρό δεν αποτελεί παρά απλή προσθήκη σε σχέση με τα βασικά στοιχεία του παρασκευάσματος αυτού και δεν αποτελεί συνεπώς ουσιαστικό παράγοντα για την αγορά: νερό, υδατικά διαλύματα αλάτων, άλμη, υδατικά διαλύματα βρώσιμων οξέων, ξίδι, υδατικά διαλύματα σακχάρων, υδατικά διαλύματα άλλων γλυκαντικών ουσιών ή υλών, χυμοί φρούτων ή λαχανικών στην περίπτωση φρούτων ή λαχανικών.
- Η απαρίθμηση αυτή μπορεί να συμπληρωθεί με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17.
- Οι μέθοδοι ελέγχου του καθαρού στραγγισμένου βάρους καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17.»
15. Στο άρθρο 8 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:
- «7. Οι κοινοτικές διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο, στην παράγραφο 2 στοιχεία β) και δ) και στην παράγραφο 5 δεύτερο εδάφιο θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17.»

16. Στο άρθρο 9 παράγραφος 2, το δεύτερο και τρίτο εδάφιο διαγράφονται.

17. Στο άρθρο 9, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στην επικράτειά τους να εκφράζεται η περίοδος ελάχιστης διατηρησιμότητας κατά διαφορετικό τρόπο και όχι με την ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας.

Χωρίς να θίγεται η πληροφόρηση που προβλέπεται στο άρθρο 22, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη κάθε μέτρο που λαμβάνουν δυνάμει της παρούσας παραγράφου.»

18. Στο άρθρο 9, η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με άλλες ενδείξεις ημερομηνίας, η ένδειξη της ημερομηνίας διατηρησιμότητας δεν απαιτείται:

- για τα νωπά φρούτα και λαχανικά, στα οποία περιλαμβάνονται και οι πατάτες, και τα οποία δεν έχουν αποφλοιωθεί, κοπεί ή υποστεί παρόμοια επεξεργασία. Η παρέκκλιση αυτή δεν εφαρμόζεται στους βλαστάνοντες σπόρους και στα παρόμοια προϊόντα όπως τα φύτρα ψυχανθών,
- για τους οίνους, τα vins de liqueur, τους αφρώδεις οίνους, τους αρωματικούς οίνους και τα παρόμοια προϊόντα που προέρχονται από διάφορα φρούτα εκτός από το σταφύλι, καθώς και για τα ποτά των κωδικών ΣΟ 2206 00 91, 2206 00 93 και 2206 00 99 που παράγονται από σταφύλι ή γλεύκος σταφυλιού,
- για τα ποτά με κατ' όγκον περιεκτικότητα σε αλκοόλη τουλάχιστον 10%,
- για τα μη αλκοολούχα αναψυκτικά, χυμούς φρούτων, νέκταρ φρούτων και τα αλκοολούχα ποτά που είναι συσκευασμένα σε ιδιαίτερα δοχεία χωρητικότητας άνω των 5 λίτρων και τα οποία πρόκειται να διατεθούν σε μονάδες ομαδικής εστίασης,
- για τα προϊόντα αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής τα οποία, από τη φύση τους καταναλώνονται συνήθως μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες από την παρασκευή τους,
- για το ξίδι,
- για το μαγειρικό άλας,
- για τα σάκχαρα σε στερεά μορφή,
- για τα σακχαρώδη προϊόντα που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από αρωματισμένα ή/και χρωματισμένα σάκχαρα,
- για τις τσίγκλες και τα παρόμοια προϊόντα για μάσημα,
- για τις ατομικές μερίδες παγωτών.»

19. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 9α

1. Στην περίπτωση των τροφίμων που είναι μικροβιολογικά εξαιρετικά αλλοιώσιμα και τα οποία για το λόγο αυτό ενδέχεται ύστερα από σύντομο χρονικό διάστημα, να αποτελέσουν άμεσο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία η ημερομηνία ελάχιστης διατήρησης αντικαθίσταται από την ημερομηνία μέχρι την οποία επιτρέπεται η ανάλωση.

2. Πριν από την ημερομηνία πρέπει να αναγράφεται η ένδειξη:

- στα ισπανικά: „fecha de caducidad”,
- στα δανικά: „sidste anvendelsesdato”,

- στα γερμανικά: „verbrauchen bis”,
- στα ελληνικά: “ανάλωση μέχρι”,
- στα αγγλικά: „use by”,
- στα γαλλικά: „à consommer jusqu'au”,
- στα ιταλικά: „da consumarsi entro”,
- στα ολλανδικά: „Te gebruiken tot”,
- στα πορτογαλικά: „a consumir até”.

Μετά την ένδειξη ακολουθεί:

- είτε η ίδια η ημερομηνία,
- είτε ένδειξη η οποία παραπέμπει στο σημείο της ετικέτας όπου αναγράφεται η ημερομηνία.

Τα στοιχεία αυτά ακολουθούνται από περιγραφή των συνθηκών διατήρησης οι οποίες πρέπει να τηρηθούν.

3. Η ημερομηνία αναγράφεται ευκρινώς και συνίσταται κατά σειρά από την ημέρα, το μήνα και ενδεχομένως το έτος.

4. Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατόν να αποφασίζεται, με τη διαδικασία του άρθρου 17, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1.»

20. Στο άρθρο 10 παράγραφος 2 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Οι κοινοτικές διατάξεις που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο θεσπίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17.»

21. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

1. α) Όταν τα τρόφιμα είναι προσυσκευασμένα, οι ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 και το άρθρο 4 παράγραφος 2 αναγράφονται πάνω στην προσυσκευασία ή σε μια ετικέτα συνδεδεμένη με αυτή.

β) Κατά παρέκκλιση του στοιχείου α) και με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τις ονομαστικές ποσότητες, όταν τα προσυσκευασμένα τρόφιμα:

- προορίζονται μεν για τον τελικό καταναλωτή αλλά διατίθενται στο εμπόριο σε στάδιο που προηγείται της πώλησης στον τελικό καταναλωτή και όταν το στάδιο αυτό δεν είναι η πώληση σε μονάδα ομαδικής εστίασης,
- προορίζονται να παραδοθούν στις μονάδες ομαδικής εστίασης προκειμένου να παρασκευασθούν, να μεταποιηθούν, να τεμαχισθούν ή να πωληθούν,

οι ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2 είναι δυνατόν να αναγράφονται μόνο στα σχετικά με τα τρόφιμα αυτά εμπορικά έγγραφα εφόσον εξασφαλισθεί ότι τα έγγραφα αυτά, που θα περιλαμβάνουν όλες τις αναγραφόμενες στην ετικέτα ενδείξεις, είτε θα συνοδεύουν τα τρόφιμα στα οποία αναφέρονται είτε θα αποστέλλονται ταυτόχρονα ή πριν από την παράδοσή τους.

γ) Στις περιπτώσεις που ορίζονται στο στοιχείο β), οι ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 σημεία 1, 4 και 6 καθώς και

ενδεχομένως η ένδειξη που προβλέπει το άρθρο 9α αναγράφονται επίσης στην εξωτερική συσκευασία εντός της οποίας προσφέρονται τα τρόφιμα στο εμπόριο.

2. Οι ενδείξεις αυτές πρέπει να είναι εύκολα κατανοητές και να αναγράφονται σε εμφανή θέση και με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι ευδιάκριτες, ευανάγνωστες και ανεξίτηλες.

Δεν πρέπει με κανένα τρόπο να σκεπάζονται, να κρύβονται ή να διαχωρίζονται από άλλες ενδείξεις ή εικόνες.

3. α) Οι ενδείξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1 σημεία 1, 3, 4 και 9 πρέπει να ευρίσκονται στο ίδιο οπτικό πεδίο.

Η υποχρέωση αυτή είναι δυνατόν να επεκταθεί και στις ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2.

β) εντούτοις, για τις υάλινες φιάλες που προορίζονται να επαναχρησιμοποιηθούν και στις οποίες αναγράφεται με ανεξίτηλο τρόπο μία από τις ενδείξεις που αναφέρονται στο στοιχείο α), η υποχρέωση αυτή δεν θα εφαρμόζεται για ένα χρονικό διάστημα δέκα ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

4. Στην περίπτωση των υαλίνων φιαλών που προορίζονται να ξαναχρησιμοποιηθούν, οι οποίες φέρουν ανεξίτηλες ενδείξεις και οι οποίες λόγω του γεγονότος αυτού δεν φέρουν ούτε ετικέτα ούτε δακτύλιο ούτε ετικέτα λαιμού, καθώς και των συσκευασιών ή δοχείων των οποίων η μέγιστη πλευρά έχει επιφάνεια μικρότερη από 10 cm², πρέπει να αναγράφονται μόνο οι ενδείξεις που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 σημεία 1, 3 και 4.

Η παράγραφος 3 στοιχείο α) δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται να μην απαιτούν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996, την αναγραφή της ημερομηνίας ελάχιστης διατηρησιμότητας ή της ημερομηνίας μέχρι την οποία επιτρέπεται η ανάλωση στην περίπτωση των φιαλών που αναφέρονται στην παράγραφο 4.

6. Η Ιρλανδία, οι Κάτω Χώρες και το Ηνωμένο Βασίλειο μπορούν να προβλέψουν παρεκκλίσεις από το άρθρο 3 παράγραφος 1 και από το παρόν άρθρο παράγραφος 3 στοιχείο α) για το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα τα οποία συσκευάζονται σε υάλινες φιάλες οι οποίες πρόκειται να χρησιμοποιηθούν εκ νέου.

7. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή κάθε μέτρο που λαμβάνουν δυνάμει των παραγράφων 5 ή 6.»

22. Στο άρθρο 12 πρώτο εδάφιο, οι όροι «στον τελικό καταναλωτή» αντικαθίστανται από τους όρους «στον τελικό καταναλωτή και στις μονάδες ομαδικής εστίασης».

23. Στο άρθρο 12 δεύτερο εδάφιο, ο όρος «του καταναλωτή» αντικαθίσταται από τον όρο «του αγοραστή».

24. Το άρθρο 17 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

Σε περίπτωση αναφοράς στη διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, η Μόνιμη Επιτροπή Τροφίμων, εφεξής

καλούμενη «επιτροπή», συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με τη δική του πρωτοβουλία είτε με αίτηση αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στη ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.»

25. Το άρθρο 18 καταργείται.

26. Το άρθρο 23 καταργείται.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη τροποποιούν εν ανάγκη τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές τους διατάξεις ώστε:

— να επιτρέψουν το εμπόριο προϊόντων που πληρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, το αργότερο στις 20 Δεκεμβρίου 1990,

— να απαγορεύσουν το εμπόριο προϊόντων που δεν πληρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας από τις 20 Ιουνίου 1992.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 14 Ιουνίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. SOLBES

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουνίου 1989

σχετικά με τις ενδείξεις ή τα σήματα που επιτρέπουν την αναγνώριση της παρτίδας στην οποία ανήκει ένα τρόφιμο

(89/396/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι είναι σημαντικό να θεσπιστούν τα μέτρα που προορίζονται να καθιερώσουν σταδιακά την εσωτερική αγορά στη διάρκεια περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1992· ότι η εσωτερική αγορά αποτελείται από ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων·

ότι το εμπόριο τροφίμων κατέχει πολύ σημαντική θέση στην εσωτερική αγορά·

ότι η ένδειξη της παρτίδας στην οποία ανήκει ένα τρόφιμο ανταποκρίνεται στη μέριμνα για την εξασφάλιση καλύτερης ενημέρωσης όσον αφορά την ταυτότητα των προϊόντων· ότι η ένδειξη της παρτίδας είναι συνεπώς χρήσιμη πηγή πληροφοριών όταν τα είδη διατροφής αποτελούν αντικείμενο διαφοράς ή είναι επικίνδυνα για την υγεία των καταναλωτών·

ότι η οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/395/ΕΟΚ (5), δεν προβλέπει καμία ένδειξη για την αναγνώριση της παρτίδας· ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν έκτοτε θεσπίσει εθνικές διατάξεις που αφορούν την ένδειξη αυτή·

ότι, σε διεθνές επίπεδο, η αναφορά της παρτίδας παραγωγής ή συσκευασίας των προσυσκευασμένων τροφίμων αποτελεί στο εξής αντικείμενο γενικευμένης υποχρέωσης· ότι η Κοινότητα οφείλει να συμβάλει στην ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου·

ότι είναι επομένως σκόπιμο να θεσπιστούν οι κανόνες γενικού και οριζοντίου χαρακτήρα που πρέπει να διέπουν την καθιέρωση κοινού συστήματος αναγνώρισης των παρτίδων·

(1) ΕΕ αριθ. C 310 της 20. 11. 1987, σ. 2.

(2) ΕΕ αριθ. C 167 της 27. 6. 1988, σ. 425 και ΕΕ αριθ. C 120 της 16. 5. 1989.

(3) ΕΕ αριθ. C 95 της 11. 4. 1988, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 1.

(5) Βλέπε σ. 17 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ότι η αποτελεσματικότητα του συστήματος αυτού εξαρτάται από την εφαρμογή του στα διάφορα στάδια της εμπορίας· ότι θα πρέπει ωστόσο να εξαιρεθούν ορισμένα προϊόντα και ορισμένες δραστηριότητες, και ιδίως εκείνες που πραγματοποιούνται στην αρχή του κύκλου της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων·

ότι η έννοια της παρτίδας συνεπάγεται ότι πολλές μονάδες πώλησης του ιδίου τροφίμου έχουν σχεδόν πανομοιότυπα χαρακτηριστικά παραγωγής, παρασκευής ή συσκευασίας· ότι η έννοια αυτή δεν μπορεί συνεπώς να εφαρμοστεί σε προϊόντα που διατίθενται χύμα ή που εξ αιτίας των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους ή του ετερογενούς χαρακτήρα τους δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συνιστώντα ένα ομοιογενές σύνολο·

ότι, λόγω της ποικιλίας των μεθόδων αναγνώρισης που χρησιμοποιούνται, είναι έργο των οικονομικών φορέων να προσδιορίζουν την παρτίδα και να επιθέτουν την αντίστοιχη ένδειξη ή σήμα·

ότι, παρ' όλα αυτά, προκειμένου η ένδειξη αυτή να καλύπτει τις ανάγκες ενημέρωσης για τις οποίες προβλέπεται, πρέπει να μπορεί να διακρίνεται καθαρά και να αναγνωρίζεται·

ότι η ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας ή η τελευταία ημερομηνία ανάλωσης, σύμφωνα με την οδηγία 79/112/ΕΟΚ, μπορεί να επέχει θέση ένδειξης που επιτρέπει την αναγνώριση της παρτίδας, με την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται με ακρίβεια,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την ένδειξη που επιτρέπει την αναγνώριση της παρτίδας στην οποία ανήκει ένα τρόφιμο.
2. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας ως «παρτίδα» νοείται το σύνολο μονάδων πώλησεως ενός τροφίμου, που παράγεται, παρασκευάζεται ή συσκευάζεται σε συνθήκες ουσιαστικά πανομοιότυπες.

Άρθρο 2

1. Ένα τρόφιμο μπορεί να διατίθεται στο εμπόριο μόνον εφόσον συνοδεύεται από την ένδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1.
2. Ωστόσο η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται:
 - α) στα γεωργικά προϊόντα τα οποία ξεκινώντας από τη γεωργική εκμετάλλευση:

- παλούνται ή παραδίδονται σε εγκαταστάσεις αποθήκευσης, συντήρησης ή συσκευασίας,
- διακινούνται προς οργανώσεις παραγωγών ή
- συλλέγονται με σκοπό την άμεση ενσωμάτωσή τους σε ένα λειτουργικό σύστημα παρασκευής ή μεταποίησης·

β) όταν στον τόπο πώλησης στον τελικό καταναλωτή τα τρόφιμα δεν είναι προσυσκευασμένα, συσκευάζονται αν το ζητήσει ο αγοραστής ή έχουν προσυσκευαστεί για να πωληθούν αμέσως·

γ) στις συσκευασίες ή τα δοχεία των οποίων η μεγαλύτερη όψη έχει επιφάνεια μικρότερη από 10 cm².

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην απαιτούν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996 την ένδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στην περίπτωση των υαλίνων φιαλών που προορίζονται να ξαναχρησιμοποιηθούν, οι οποίες φέρουν ανεξίτηλες ενδείξεις και οι οποίες λόγω του γεγονότος αυτού δεν φέρουν ούτε ετικέτα ούτε δακτύλιο ούτε ετικέτα λαιμού.

Άρθρο 3

Η παρτίδα καθορίζεται σε κάθε περίπτωση από τον παραγωγό, τον παρασκευαστή ή τον συσκευαστή του εν λόγω τροφίμου ή τον πρώτο πωλητή που είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Η ένδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 καθορίζεται και τοποθετείται με ευθύνη κάποιου από τους παραπάνω φορείς. Πριν από αυτήν αναγράφεται το γράμμα «L», εκτός από την περίπτωση όπου διακρίνεται καθαρά από τις άλλες ενδείξεις της ετικέτας.

Άρθρο 4

Όταν τα τρόφιμα είναι προσυσκευασμένα, η ένδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και ενδεχομένως το γράμμα «L» αναγράφονται στην προσυσκευασία ή σε μια ετικέτα συνδεδεμένη με αυτήν.

Όταν τα τρόφιμα δεν είναι προσυσκευασμένα, η ένδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και ενδεχομένως το γράμμα «L» αναγράφονται στη συσκευασία ή στο δοχείο ή ελλείψει τούτου στα σχετικά εμπορικά έγγραφα.

Η ένδειξη αναγράφεται πάντοτε με τρόπο ώστε να είναι ευδιάκριτη, ευανάγνωστη και ανεξίτηλη.

Άρθρο 5

Όταν στην ετικέτα αναγράφεται η ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας ή η τελευταία ημερομηνία ανάλωσης, το τρόφιμο μπορεί να μη συνοδεύεται από την ένδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, με την προϋπόθεση ότι η ημερομηνία αυτή συμπεριλαμβάνει ένδειξη, σαφή και κατά σειρά, τουλάχιστον της ημέρας και του μήνα.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ενδείξεων οι οποίες προβλέπονται από τις ειδικές κοινοτικές διατάξεις.

Η Επιτροπή δημοσιεύει και κρατεί ενήμερο τον κατάλογο των εν λόγω διατάξεων.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη τροποποιούν εν ανάγκη τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές τους διατάξεις ούτως ώστε:

- να επιτρέψουν την εμπορία των προϊόντων που είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, το αργότερο στις 20 Ιουνίου 1990·
- να απαγορεύσουν την εμπορία των προϊόντων που δεν είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία από τις 20 Ιουνίου 1991· ωστόσο τα προϊόντα που έχουν διατεθεί στο εμπόριο ή έχουν επισημανθεί πριν από την ημερομηνία αυτή και δεν είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία μπορούν να κυκλοφορούν στο εμπόριο μέχρι την εξάντληση των αποθεμάτων.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με τις ως άνω τροποποιήσεις.

Άρθρο 8

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στο κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 14 Ιουνίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. SOLBES

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Ιουνίου 1989

σχετικά με τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων

(89/397/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι το εμπόριο των τροφίμων κατέχει θέση πρωταρχικής σημασίας στην κοινή αγορά· ότι όλα τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνούν για την προστασία της υγείας και των οικονομικών συμφερόντων των πολιτών τους· ότι, προς το σκοπό αυτό, η προστασία της υγείας αποτελεί ζήτημα απόλυτης προτεραιότητας και ότι είναι αναγκαίο, προκειμένου να διασφαλισθεί, να εναρμονισθεί και να καταστεί αποτελεσματικότερος ο επίσημος έλεγχος των τροφίμων·

ότι, ωστόσο, οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών όσον αφορά αυτό το είδος ελέγχων είναι δυνατόν να εμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων·

ότι, συνεπώς, είναι αναγκαία η προσέγγιση αυτών των νομοθεσιών·

ότι, κατ' αρχάς, πρέπει να εναρμονισθούν οι γενικές αρχές που θα διέπουν τη διενέργεια των ελέγχων·

ότι ειδικές διατάξεις ως συμπλήρωμα των γενικών μπορούν εν ανάγκη να θεσπιστούν αργότερα·

ότι η παρούσα οδηγία έχει ως αντικείμενο τον έλεγχο του κατά πόσον τα τρόφιμα συμφωνούν με τη νομοθεσία για τα τρόφιμα· ότι η νομοθεσία αυτή περιλαμβάνει διατάξεις για την προστασία της υγείας, κανόνες για τη σύνθεση και την ποιότητα με στόχο τη διασφάλιση των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών, καθώς και διατάξεις σχετικά με την ενημέρωση και τη θεμιτή φύση των εμπορικών συναλλαγών·

ότι, παράλληλα με τα τρόφιμα, πρέπει να ελέγχονται τα υλικά και τα αντικείμενα που προορίζονται να έλθουν σε επαφή με αυτά·

ότι, εν όψει της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς, τα τρόφιμα που πρόκειται να διέλθουν τα ενδοκοινοτικά σύνορα

πρέπει να ελέγχονται με την ίδια επιμέλεια όπως και εκείνα που διατίθενται στο εμπόριο στο κράτος μέλος παρασκευής.

ότι, για το σκοπό αυτό, ο έλεγχος πρέπει να βασίζεται κατ' αρχήν στις ισχύουσες διατάξεις του κράτους μέλος παρασκευής· ότι η αρχή αυτή δεν εφαρμόζεται ωστόσο, αν αποδειχθεί ικανοποιητικά στις αρμόδιες για τον έλεγχο αρχές, με όλα τα κατάλληλα μέσα, περιλαμβανομένης της προσκόμισης εμπορικών εγγράφων, ότι το συγκεκριμένο προϊόν πρόκειται να εξαχθεί προς άλλο κράτος μέλος και ότι είναι σύμφωνο προς τις ισχύουσες στο κράτος αυτό διατάξεις·

ότι, για να είναι αποτελεσματικοί, οι έλεγχοι πρέπει να είναι τακτικοί· ότι δεν πρέπει να υπόκεινται σε περιορισμούς ως προς το αντικείμενο, το στάδιο ή τη στιγμή κατά την οποία πρέπει να διενεργούνται και να λαμβάνουν την πλέον ενδεδειγμένη μορφή για να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητά τους.

ότι, για να εξασφαλιστεί ότι δεν θα καταστρατηγούνται οι διαδικασίες ελέγχου, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι τα κράτη μέλη δεν θα εξαιρούν από το έλεγχο προϊόντα για το λόγο ότι προορίζονται για εξαγωγή εκτός της Κοινότητας·

ότι είναι απαραίτητο να παρασχεθούν στα πρόσωπα που διενεργούν τον έλεγχο οι κατάλληλες προς τούτο εξουσίες.

ότι, αν και δεν είναι σκόπιμο να αναγνωριστεί στις επιχειρήσεις το δικαίωμα να εναντιώνονται στους ελέγχους, θα πρέπει ωστόσο να διασφαλιστούν τα νόμιμα δικαιώματά τους, και ιδίως το δικαίωμα τήρησης του απόρρητου της παρασκευής και το δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων·

ότι οι αρχές που είναι υπεύθυνες για τον έλεγχο των τροφίμων μπορούν να διαφέρουν ανάλογα με τα κράτη μέλη· ότι είναι επομένως σκόπιμο να δημοσιευτεί κατάλογος των αρχών που είναι αρμόδιες στον τομέα αυτόν σε κάθε κράτος μέλος, ο οποίος θα περιέχει και τις περιοχές που υπάγονται στην αρμοδιότητά τους και τα εργαστήρια που είναι εξουσιοδοτημένα να ενεργούν αναλύσεις στο πλαίσιο των εν λόγω ελέγχων·

ότι οι επίσημοι έλεγχοι πρέπει να συμβάλλουν αποτελεσματικά στην πρόληψη των παραβάσεων της νομοθεσίας τροφίμων· ότι, προς το σκοπό αυτό, θα πρέπει να προγραμματίζονται σε συνάρτηση με κατάλληλα κριτήρια·

ότι, καίτοι στα κράτη μέλη εμπίπτει κατά πρώτο λόγο να θεσπίζουν τα δικά τους προγράμματα ελέγχου, είναι αναγκαίο εν όψει της ολοκλήρωσης και της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς να διαθέτουν ομοίως προγράμματα συντονισμένα σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι η ταυτόχρονη εκτέλεση προγραμμάτων εθνικών και κοινοτικών θα επιτρέψει να αποκτηθεί εμπειρία που στη

(1) ΕΕ αριθ. C 20 της 27. 1. 1987, σ. 6 και ΕΕ αριθ. C 88 της 5. 4. 1987, σ. 14 και ΕΕ αριθ. C 131 της 27. 5. 1989, σ. 6.

(2) ΕΕ αριθ. C 345 της 21. 12. 1987, σ. 80 και ΕΕ αριθ. C 120 της 16. 5. 1988.

(3) ΕΕ αριθ. C 347 της 22. 12. 1987, σ. 1.

σημερινή φάση ελλείπει σε μεγάλο βαθμό· ότι, με βάση αυτή την εμπειρία, ενδεχομένως θα αποδειχθεί αναγκαία μια αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να τελειοποιηθεί το σύστημα που εισάγει·

ότι πρέπει να αφεθεί στα κράτη μέλη κάποιος βαθμός ελευθερίας όσον αφορά τις τεχνικές λεπτομέρειες διενέργειας των ελέγχων ώστε να μην ανασκευαστούν τα συστήματα που έχουν δοκιμαστεί και που είναι προσαρμοσμένα στις ιδιαίτερες συνθήκες του κάθε κράτους μέλους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τις γενικές αρχές που διέπουν τη διενέργεια του επίσημου ελέγχου των τροφίμων.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ως «επίσημος έλεγχος των τροφίμων» καλούμενος στο εξής «έλεγχος» νοείται ο έλεγχος που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσον:

- τα τρόφιμα,
- τα πρόσθετα τροφίμων, οι βιταμίνες, τα ανόργανα άλατα, τα ιχνοστοιχεία και τα άλλα πρόσθετα που προορίζονται να πωληθούν ως έχουν,
- τα υλικά και αντικείμενα που έρχονται σε επαφή με τα τρόφιμα,

συμφωνούν με τις διατάξεις για την πρόληψη των κινδύνων για τη δημόσια υγεία, για την εξασφάλιση της θεμιτής φύσης των εμπορικών συναλλαγών ή για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, καθώς και με τις διατάξεις που έχουν ως αντικείμενο την ενημέρωσή τους.

3. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων που θεσπίζονται στα πλαίσια ειδικότερων κοινοτικών ρυθμίσεων.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους μετρολογικούς ελέγχους.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, ώστε ο έλεγχος να διενεργείται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα προϊόντα που αποστέλλονται σε άλλο κράτος μέλος να ελέγχονται με την ίδια επιμέλεια όπως και τα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο στο έδαφός τους.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη δεν εξαιρούν από τον προσήκοντα έλεγχο προϊόντα για το λόγο ότι προορίζονται να εξαχθούν εκτός της Κοινότητας.

Άρθρο 4

1. Ο έλεγχος διενεργείται:
 - α) σε τακτικά διαστήματα·
 - β) και σε περίπτωση που υπάρχουν υπόνοιες ότι τα προϊόντα δεν πληρούν τις ισχύουσες διατάξεις.
2. Ο έλεγχος ενεργείται τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.
3. Ο έλεγχος εκτείνεται σε όλα τα στάδια της παραγωγής, της παρασκευής, της εισαγωγής στην Κοινότητα, της επεξεργασίας, της αποθήκευσης, της μεταφοράς, της διανομής και της εμπορίας.
4. Ο έλεγχος διενεργείται κατά κανόνα χωρίς προειδοποίηση.
5. Η αρμόδια αρχή οφείλει σε κάθε περίπτωση να επιλέγει μεταξύ των σταδίων που απαριθμούνται στην παράγραφο 3 το στάδιο ή τα στάδια που θεωρεί ως τα πλέον κατάλληλα για την προβλεπόμενη έρευνα.

Άρθρο 5

Ο έλεγχος συνίσταται σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες πράξεις, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 6 ως 9 και σε συνάρτηση με την προβλεπόμενη έρευνα:

1. επιθεώρηση,
2. δειγματοληψία και ανάλυση,
3. έλεγχο της υγιεινής του προσωπικού,
4. εξέταση του έγγραφου υλικού,
5. εξέταση των μεθόδων ελέγχου που τυχόν εφαρμόζει η επιχείρηση και των αποτελεσμάτων αυτών των μεθόδων.

Άρθρο 6

1. Στην επιθεώρηση υποβάλλονται:
 - α) η κατάσταση των γηπέδων, των αποθηκών, των γραφείων, των εγκαταστάσεων και των γύρω χώρων καθώς και των μεταφορικών μέσων, εξοπλισμών και εργαλείων, και η χρήση που τους γίνεται στα διάφορα στάδια ελέγχου που απαριθμούνται στο άρθρο 4 παράγραφος 3·
 - β) οι πρώτες ύλες, τα συστατικά, τα πρόσθετα και βοηθητικά τεχνολογικά ή άλλα προϊόντα που χρησιμοποιούνται στην παρασκευή ή παραγωγή των τροφίμων·
 - γ) τα ημικατεργασμένα προϊόντα·
 - δ) τα τελικά προϊόντα·
 - ε) τα υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τα τρόφιμα·
 - στ) τα υλικά και οι μέθοδοι καθαρισμού και συντήρησης και τα εντομοκτόνα·

- ζ) οι χρησιμοποιούμενες μέθοδοι παρασκευής ή επεξεργασίας των τροφίμων·
- η) η επισήμανση και η παρουσίαση των τροφίμων·
- θ) τα μέσα διατήρησης.

2. Οι πράξεις που αναφέρει η παράγραφος 1 μπορούν να συμπληρώνονται εν ανάγκη με:

- ακρόαση του υπεύθυνου της επιχείρησης στην οποία διεξάγεται η επιθεώρηση, καθώς και των προσώπων που εργάζονται για λογαριασμό της επιχείρησης αυτής,
- σημείωση των τιμών που έχουν καταγράψει τα όργανα μέτρησης που χρησιμοποιεί η επιχείρηση,
- ελέγχους, τους οποίους και θα διενεργεί με δικά της όργανα η αρμόδια αρχή, επί των μετρήσεων που θα έχουν πραγματοποιηθεί με όργανα μέτρησης της επιχείρησης.

Άρθρο 7

1. Είναι δυνατόν να λαμβάνονται δείγματα των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως στ) για τη διενέργεια ανάλυσης.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλιστεί για τους υποκείμενους σε έλεγχο το ευεργέτημα μιας ενδεχόμενης αντιπραγματογνωμοσύνης.

2. Οι αναλύσεις ενεργούνται από επίσημα εργαστήρια.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εξουσιοδοτήσουν και άλλα εργαστήρια να ενεργούν αυτές τις αναλύσεις.

Άρθρο 8

Στον έλεγχο της υγιεινής του προσωπικού που προβλέπεται στο άρθρο 5 σημείο 3 υποβάλλονται τα άτομα που, κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους έρχονται σε άμεση ή έμμεση επαφή με τα υλικά και προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία β) ως στ).

Σκοπός αυτού του ελέγχου είναι να εξακριβωθεί κατά πόσο πληρούνται οι όροι υγιεινής όσον αφορά την ατομική καθαριότητα και την ενδυμασία. Ο έλεγχος αυτός πραγματοποιείται ανεξάρτητα από τις ιατρικές εξετάσεις.

Άρθρο 9

1. Οι υπάλληλοι στους οποίους έχει ανατεθεί ο έλεγχος μπορούν να λάβουν γνώση του έγγραφου υλικού που κατέχουν τα φυσικά και νομικά πρόσωπα κατά τα διάφορα στάδια που απαριθμούνται στο άρθρο 4 παράγραφος 3.

2. Οι υπάλληλοι στους οποίους έχει ανατεθεί ο έλεγχος μπορούν επίσης να κρατούν αντίγραφα του συνόλου ή μέρους του έγγραφου υλικού που τους υποβάλλεται για εξέταση.

Άρθρο 10

Όταν οι αρμόδιοι για τον έλεγχο υπάλληλοι διαπιστώνουν ή έχουν υποψίες για κάποια αντικανονικότητα, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν στους υπαλλήλους στους οποίους έχει ανατεθεί ο έλεγχος το δικαίωμα να προβαίνουν στις πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 6 έως 10.

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι τα ενεχόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα είναι υποχρεωμένα να υποβάλλονται στους ελέγχους που διενεργούνται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και να βοηθούν τους υπαλλήλους στους οποίους έχει ανατεθεί ο έλεγχος στην άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα ώστε τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που αφορά ο έλεγχος να απολαύουν του δικαιώματος να ασκούν ένδικα μέσα κατά των μέτρων που έχουν ληφθεί από την αρμόδια για τη διενέργεια του ελέγχου αρχή.

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι υπάλληλοι στους οποίους έχει ανατεθεί ο έλεγχος υποχρεούνται να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο.

Άρθρο 13

Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της οδηγίας σε όλα τα κράτη μέλη, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο εντός έτους από την έκδοση της παρούσας οδηγίας έκθεση σχετικά με:

- α) τις διατάξεις οι οποίες ισχύουν στα κράτη μέλη όσον αφορά την κατάρτιση των επιθεωρητών·
- β) τη δυνατότητα επεξεργασίας κοινοτικών διατάξεων σχετικών με τον καθορισμό της βασικής κατάρτισης και της επιμόρφωσης των επιθεωρητών·
- γ) τη δυνατότητα καθορισμού κοινοτικών προτύπων ποιότητας για όλα τα εργαστήρια που συμμετέχουν στους ελέγχους και στις δειγματοληψίες στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας·
- δ) τη δυνατότητα δημιουργίας υπηρεσίας επιθεώρησης της Κοινότητας, με παράλληλη πρόβλεψη ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ όλων των κέντρων και των προσώπων που ασχολούνται με τους ελέγχους.

Άρθρο 14

1. Η αρμόδια ή οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καταρτίζουν προγράμματα προβλέψεων που καθορίζουν τη φύση και τη συχνότητα των ελέγχων που πρέπει να διενεργούνται κατά τακτά χρονικά διαστήματα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) επί μια καθορισμένη περίοδο.

2. Κάθε χρόνο, πριν από την 1η Μαΐου, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με την εκτέλεση, κατά τον προηγούμενο χρόνο, των προγραμμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διευκρινίζοντας:

- τα κριτήρια που ενέπνευσαν την εκπόνηση αυτών των προγραμμάτων,
- τον αριθμό και τη φύση των διενεργηθέντων ελέγχων,
- τον αριθμό και τη φύση των διαπιστωθεισών παραβάσεων.

3. Κάθε χρόνο, πριν από τις 16 Οκτωβρίου και για πρώτη φορά το 1991, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απευθύνει στα κράτη μέλη, αφού πρώτα ζητήσει τη γνώμη τους στα πλαίσια της μόνιμης επιτροπής τροφίμων, σύσταση σχετικά με ένα συντονισμένο πρόγραμμα ελέγχων για το επόμενο έτος. Η σύσταση αυτή μπορεί να αναπροσαρμοστεί αργότερα, ανάλογα με τις ανάγκες που θα προκύψουν κατά την εκτέλεση του συντονισμένου προγράμματος.

Το συντονισμένο πρόγραμμα αναφέρει ειδικότερα τα κριτήρια που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά προτεραιότητα για την εκτέλεσή του.

Οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2, περιέχουν ξεχωριστό και ειδικό κεφάλαιο για την εκτέλεση του συντονισμένου προγράμματος.

4. Μετά πάροδο πέντε ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας η Επιτροπή διαβιβάζει στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου συνοδευόμενη ενδεχομένως από τις ενδεικνυόμενες προτάσεις.

Άρθρο 15

Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή:

- την ή τις αρμόδιες κατά τόπον και καθ' ύλην αρχές,
- το ή τα επίσημα ή εξουσιοδοτημένα από τις αρμόδιες αρχές εργαστήρια στα οποία έχει ανατεθεί η διενέργεια αναλύσεων στα πλαίσια του ελέγχου.

Οι κατάλογοι αυτοί δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C.

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο δώδεκα μήνες μετά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας⁽¹⁾, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο είκοσι τέσσερις μήνες από την κοινοποίησή της. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 17

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 14 Ιουνίου 1989.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
P. SOLBES

⁽¹⁾ Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 20 Ιουνίου 1989.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Μαΐου 1989

για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή

(89/398/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 77/94/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 85/7/ΕΟΚ (5), έχει τροποποιηθεί πολλές φορές· ότι, επ' ευκαιρία νέων τροποποιήσεων θα πρέπει, για λόγους σαφήνειας, να αναμορφωθεί η εν λόγω οδηγία·

ότι στην έκδοση της οδηγίας 77/94/ΕΟΚ έδωσε λαβή το γεγονός ότι οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών σχετικά με τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή εμπόδιζαν την ελεύθερη κυκλοφορία τους, μπορούσαν να δημιουργήσουν άνισους όρους ανταγωνισμού και είχαν, συνεπώς, άμεση επίπτωση στη δημιουργία και τη λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι η προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών προϋπέθετε, σε πρώτο στάδιο, τη διατύπωση ενός κοινού ορισμού, τον καθορισμό μέτρων κατάλληλων για την προστασία του καταναλωτή από τυχόν εξαπάτησή του όσον αφορά τη φύση των εν λόγω προϊόντων καθώς και τη θέσπιση κανόνων σχετικά με την επισήμανση των προϊόντων αυτών·

ότι τα προϊόντα που αναφέρει η παρούσα οδηγία είναι τρόφιμα των οποίων η σύνθεση και παρασκευή πρέπει να έχουν μελετηθεί ειδικά ώστε να ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες διατροφής των ατόμων για τα οποία κυρίως προορίζονται· ότι είναι συνεπώς δυνατόν να απαιτηθεί πρόβλεψη παρεκκλίσεων από τις γενικές ή ειδικές διατάξεις που ισχύουν για τα τρόφιμα ώστε να επιτυγχάνεται ο σκοπός της ειδικής διατροφής·

ότι ως προς τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή και που διέπονται από ειδικές διατάξεις, μπορεί να διεξαχθεί αποτελεσματικός έλεγχος βάσει των γενικών κανόνων που διέπουν τον έλεγχο όλων των τροφίμων, δεν συμβαίνει όμως πάντα το ίδιο με τα τρόφιμα για τα οποία δεν προβλέπονται παρόμοιες ειδικές διατάξεις·

ότι πράγματι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, οι υπηρεσίες ελέγχου, με τα συνήθη μέσα που διαθέτουν, ενδέχεται σε ορισμένες περιπτώσεις να μην μπορούν να ελέγχουν κατά πόσο το εν λόγω τρόφιμο έχει πράγματι τις ειδικές θρεπτικές ιδιότητες που του αποδίδονται· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθεί πως, αν παραστεί ανάγκη, ο υπεύθυνος για τη διάθεση του εν λόγω τροφίμου στην αγορά θα επικουρεί την υπηρεσία ελέγχου στην άσκηση των καθηκόντων της·

ότι η μέχρι τούδε ανάπτυξη των κοινοτικών κανόνων για τα πρόσθετα δεν επιτρέπει να θεσπιστούν, στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας, διατάξεις για τη χρήση πρόσθετων στα τρόφιμα ειδικής διατροφής τα οποία δεν ανήκουν σε μία από τις ομάδες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι· ότι θα πρέπει ως εκ τούτου να επανεξεταστεί το θέμα αυτό σε εύθετο χρόνο·

ότι η εκπόνηση ειδικών οδηγιών, με τις οποίες θα τίθεται σε εφαρμογή οι βασικές αρχές της κοινοτικής ρυθμίσεως καθώς και οι τροποποιήσεις τους, αποτελούν εκτελεστικά μέτρα τεχνικής φύσεως· ότι, για να απλοποιηθεί και να επιταχυνθεί η διαδικασία, η θέσπιση των μέτρων αυτών θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή·

ότι σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες το Συμβούλιο αναθέτει στην Επιτροπή αρμοδιότητες για την εκτέλεση κανόνων που έχουν θεσπισθεί στον τομέα των τροφίμων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, θα πρέπει να προβλέπεται μια διαδικασία που να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στα πλαίσια της μόνιμης επιτροπής τροφίμων, που έχει συσταθεί με την απόφαση 69/414/ΕΟΚ (6)·

ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις προθεσμίες εντός των οποίων τα κράτη μέλη πρέπει να συμμορφωθούν με την οδηγία 77/94/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή.

(1) ΕΕ αριθ. C 124 της 23. 5. 1986, σ. 7 και ΕΕ αριθ. C 161 της 19. 6. 1987, σ. 12.

(2) ΕΕ αριθ. C 99 της 13. 4. 1987, σ. 54 και ΕΕ αριθ. C 120 της 16. 5. 1989.

(3) ΕΕ αριθ. C 328 της 22. 12. 1986, σ. 9.

(4) ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 55.

(5) ΕΕ αριθ. L 2 της 3. 1. 1985, σ. 22.

(6) ΕΕ αριθ. L 291 της 19. 11. 1969, σ. 9.

2. α) Τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή είναι τρόφιμα τα οποία λόγω της ειδικής σύνθεσής τους ή της ειδικής επεξεργασίας κατά την παρασκευή τους διακρίνονται σαφώς από τα τρόφιμα συνήθους κατανάλωσης, ανταποκρίνονται στο δηλούμενο θρεπτικό προορισμό τους και κατά τη διάθεσή τους στο εμπόριο δηλώνεται ότι επιτελούν τον προορισμό αυτόν.
- β) ως ειδική διατροφή νοείται εκείνη που ανταποκρίνεται στις ειδικές ανάγκες διατροφής:
- i) ορισμένων κατηγοριών ατόμων των οποίων έχει διαταραχθεί η πεπτική λειτουργία ή ο μεταβολισμός, ή
 - ii) ορισμένων κατηγοριών ατόμων που βρίσκονται σε ειδική κατάσταση της φυσιολογίας τους και που μπορούν επομένως να ωφεληθούν ιδιαίτερα από την ελεγχόμενη κατανάλωση ορισμένων ουσιών των τροφίμων, ή
 - iii) υγιών βρεφών ή νηπίων.

Άρθρο 2

1. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία β) i) και β) ii) μπορούν να χαρακτηρίζονται ως «διαιτητικά» ή «δίαιτας».
2. Κατά την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση τροφίμων για συνήθη κατανάλωση απαγορεύεται:
 - α) η χρησιμοποίηση των ενδείξεων «διαιτητικά» ή «δίαιτας», μόνων ή σε συνδυασμό με άλλες λέξεις, για τον προσδιορισμό των τροφίμων αυτών·
 - β) κάθε ένδειξη ή παρουσίαση που μπορεί να δημιουργήσει την εντύπωση ότι πρόκειται για κάποιο από τα προϊόντα που ορίζονται στο άρθρο 1.
3. Παρ' όλα αυτά, κατ' εφαρμογή διατάξεων που θεσπίζονται κατά τη διαδικασία του άρθρου 13, οσάκις τρόφιμα που προορίζονται για συνήθη διατροφή είναι κατάλληλα για ειδική διατροφή, είναι δυνατόν να επιτραπεί να φέρουν ένδειξη της ιδιότητάς τους αυτής.

Οι ίδιες αυτές διατάξεις μπορούν να καθορίζουν τις λεπτομέρειες για την αναγραφή αυτής της ένδειξης.

Άρθρο 3

1. Η φύση ή η σύνθεση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρέπει να είναι τέτοια ώστε τα προϊόντα αυτά να είναι κατάλληλα για την ειδική διατροφή για την οποία προορίζονται.
2. Εξαιρέσει των μετατροπών που έχουν υποστεί ώστε να ανταποκρίνονται στους προβλεπόμενους στο άρθρο 1 ορι-

σμούς, τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρέπει επίσης να ανταποκρίνονται και στις διατάξεις αναγκαστικού δικαίου που ισχύουν για τα συνήθη τρόφιμα.

Άρθρο 4

1. Οι ειδικές διατάξεις, που ισχύουν για τις ομάδες τροφίμων ειδικής διατροφής οι οποίες αναγράφονται στο παράρτημα I, θεσπίζονται με ειδικές οδηγίες.

Οι οδηγίες αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) τις βασικές απαιτήσεις ως προς τη φύση ή τη σύνθεση των προϊόντων·
 - β) διατάξεις σχετικά με την ποιότητα των πρώτων υλών·
 - γ) τις υγειονομικές απαιτήσεις·
 - δ) τις επιτρεπόμενες μετατροπές κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2·
 - ε) κατάλογο πρόσθετων·
 - στ) διατάξεις σχετικές με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση·
 - ζ) τους τρόπους δειγματοληψίας και τις μεθόδους ανάλυσης που απαιτούνται για να ελέγχεται η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις των ειδικών οδηγιών.
- Οι ειδικές αυτές οδηγίες θεσπίζονται:
- από το Συμβούλιο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 100 Α όσον αφορά το στοιχείο ε),
 - σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 όσον αφορά τα άλλα σημεία.

Οι διατάξεις που ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στη δημόσια υγεία θεσπίζονται κατόπιν διαβουλεύσεως της επιστημονικής επιτροπής για την ανθρώπινη διατροφή που συνεστήθη με την απόφαση 74/234/ΕΟΚ (1).

2. Ένας κατάλογος ουσιών για ειδικό θρεπτικό σκοπό όπως είναι οι βιταμίνες, τα ανόργανα άλατα, τα αμινοξέα και άλλες ουσίες που προστίθενται στα τρόφιμα ειδικής διατροφής καθώς και τα κριτήρια καθαρότητας που εφαρμόζονται στις εν λόγω ουσίες και, ενδεχομένως, οι όροι χρησιμοποίησής τους θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13.

Άρθρο 5

Με τη διαδικασία του άρθρου 13 μπορούν να οριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες στην επισήμανση, στην παρουσίαση και στη διαφήμιση μπορεί να αναφέρεται μια συγκεκριμένη δίαιτα ή μια κατηγορία ατόμων για την οποία προορίζεται ένα προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(1) ΕΕ αριθ. L 136 της 20. 5. 1974, σ. 1.

Άρθρο 6

1. Η επισήμανση ενός από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και ο τρόπος διενεργείας της, η παρουσίαση και η διαφήμισή του δεν πρέπει να του αποδίδουν ιδιότητες μέσου πρόληψης, θεραπευτικής αγωγής και ίασης ανθρώπινης νόσου ούτε να υπονοούν αυτές τις ιδιότητες.

Σε εξαιρετικές και σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατόν να προβλεφθούν παρεκκλίσεις από το πρώτο εδάφιο, με τη διαδικασία του άρθρου 13. Έως ότου ολοκληρωθεί η διαδικασία αυτή, οι εν λόγω παρεκκλίσεις επιτρέπεται να διατηρηθούν.

2. Η παράγραφος 1 δεν εμποδίζει την ανακοίνωση οιασδήποτε χρήσιμης πληροφορίας ή σύστασης απευθυνόμενης αποκλειστικά σε πρόσωπα ειδικευμένα στους τομείς της ιατρικής, της διαιτολογίας ή της φαρμακευτικής.

Άρθρο 7

1. Η οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμισή τους ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/395/ΕΟΚ ⁽²⁾, εφαρμόζεται στα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται παρακάτω.

2. Η ονομασία υπό την οποία πωλείται ένα προϊόν πρέπει να συνοδεύεται από ένδειξη των ειδικών θρεπτικών χαρακτηριστικών του. Ωστόσο, στην περίπτωση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο iii), η ένδειξη αυτή αντικαθίσταται με την ένδειξη του προορισμού τους.

3. Η επισήμανση προϊόντων, για τα οποία δεν έχει θεσπιστεί ειδική οδηγία σύμφωνα με το άρθρο 4, πρέπει επίσης να περιλαμβάνει:

α) τα ιδιαίτερα στοιχεία της ποιοτικής και ποσοτικής σύνθεσης ή την ειδική μέθοδο παρασκευής που δίνουν στο προϊόν τα ιδιαίτερα θρεπτικά χαρακτηριστικά του·

β) την παρεχόμενη θερμιδική αξία εκφρασμένη σε kJ ή kcal καθώς και την περιεκτικότητα σε υδατάνθρακες, πρωτεΐνες και λίπη ανά 100 g ή 100 ml του προϊόντος, όπως αυτό διατίθεται στο εμπόριο, και αναγόμενη στην ποσότητα που προτείνεται για κατανάλωση αν το προϊόν παρουσιάζεται με τέτοιο τρόπο.

Εντούτοις, αν η θερμιδική αξία είναι κατώτερη από 50 kJ (12 kcal) ανά 100 g ή 100 ml του διατιθέμενου στο εμπόριο προϊόντος, οι ανωτέρω ενδείξεις μπορούν να αντικατασταθούν είτε από την ένδειξη «θερμιδική αξία κάτω των 50 kJ (12 kcal) ανά 100 g» είτε από την ένδειξη «θερμιδική αξία κάτω των 50 kJ (12 kcal) ανά 100 ml».

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 1.

⁽²⁾ Βλέπε σ. 17 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

4. Οι ιδιαίτερες απαιτήσεις ως προς την επισήμανση προϊόντων για τα οποία έχει εκδοθεί ειδική οδηγία καθορίζονται με την εν λόγω οδηγία.

Άρθρο 8

1. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 δεν είναι δυνατό να διατεθούν στο εμπόριο παρά μόνο προσσκευασμένα και κατά τρόπο ώστε η συσκευασία να τα καλύπτει πλήρως.

2. Τα κράτη μέλη, ωστόσο, μπορούν να επιτρέπουν παρεκκλίσεις από τις διατάξεις αυτές για το λιανικό εμπόριο, με την προϋπόθεση ότι το προϊόν, κατά τη στιγμή της πώλησής του, θα συνοδεύεται από τις ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 7.

Άρθρο 9

Προκειμένου να υπόκεινται σε αποτελεσματικό επίσημο έλεγχο, στα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή και δεν περιλαμβάνονται σε μία από τις ομάδες που αναγράφονται στο παράρτημα I εφαρμόζονται οι παρακάτω ειδικές διατάξεις:

1. Κατά την πρώτη διάθεση στο εμπόριο ενός από τα ως άνω προϊόντα, ο παρασκευαστής ή, στην περίπτωση προϊόντος που παρασκευάζεται σε τρίτο κράτος, ο εισαγωγέας ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο γίνεται η εμπορία, διαβιβάζοντας υπόδειγμα της επισήμανσης του εν λόγω προϊόντος.

2. Κατά την εν συνεχεία διάθεση στο εμπόριο του ίδιου προϊόντος σε άλλο κράτος μέλος, ο παρασκευαστής ή, ενδεχομένως, ο εισαγωγέας διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή αυτού του κράτους την ίδια πληροφορία δηλώνοντας ταυτόχρονα προς ποιά αρχή έγινε η πρώτη κοινοποίηση.

3. Εάν παραστεί ανάγκη, η αρμόδια αρχή έχει το δικαίωμα να ζητήσει από τον παρασκευαστή ή, ενδεχομένως, τον εισαγωγέα να της υποβάλει επιστημονικές εργασίες και στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι το προϊόν ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 1 παράγραφος 2 καθώς και τα στοιχεία τα αναφερόμενα στο άρθρο 7 παράγραφος 3 στοιχείο α). Εφόσον τα στοιχεία αυτά έχουν δημοσιευτεί σε έντυπο που μπορεί εύκολα να τεθεί στη διάθεση της αρχής, αρκεί απλή παραπομπή στο εν λόγω δημοσίευμα.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή ποιες είναι οι αρμόδιες κατά την έννοια του παρόντος άρθρου αρχές και της παρέχουν οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία.

Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες αυτές στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13.

5. Μετά την παρέλευση τετραετούς προθεσμίας από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή διαβιβάζει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από κάθε προσηκούμενη πρόταση.

Άρθρο 10

1. Δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαγορεύουν ή να εμποδίζουν το εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 και είναι σύμφωνα προς την παρούσα οδηγία και, ενδεχομένως, τις οδηγίες που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της, για λόγους που αφορούν τη σύνθεση, τα χαρακτηριστικά παρασκευής, παρουσίασης ή την επισήμανση των προϊόντων αυτών.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις εφόσον δεν έχουν εκδοθεί ειδικές διατάξεις κατ' εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 11

1. Αν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει, βάσει τεκμηριωμένης αιτιολογίας, ότι κάποιο τρόφιμο που προορίζεται για ειδική διατροφή και δεν ανήκει σε μία από τις ομάδες που αναγράφονται στο παράρτημα I, δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 1 παράγραφος 2 ή θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, παρόλον ότι κυκλοφορεί ελεύθερα σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να αναστείλει προσωρινά ή να περιορίσει την εμπορία του προϊόντος αυτού στην επικράτειά του. Ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη διευκρινίζοντας τους λόγους για τους οποίους έλαβε την απόφαση αυτή.

2. Η Επιτροπή εξετάζει το ταχύτερο δυνατό τους λόγους που επικαλείται το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και διαβουλεύεται με τα κράτη μέλη στα πλαίσια της μόνιμης επιτροπής τροφίμων. Κατόπιν διατυπώνει αμελλητί τη γνώμη της και λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα.

3. Αν η Επιτροπή κρίνει ότι το εθνικό μέτρο πρέπει να καταργηθεί ή να τροποποιηθεί, κινεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 για τη λήψη των προσηκόντων μέτρων.

Άρθρο 12

1. Αν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει, βάσει τεκμηριωμένης αιτιολογίας όπου λαμβάνονται υπόψη νέα στοιχεία ή νέα εκτίμηση υφισταμένων στοιχείων που έχουν προκύψει μετά την έκδοση μιας από τις ειδικές οδηγίες, ότι η χρήση ενός τροφίμου που προορίζεται για ειδική διατροφή θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία έστω και αν είναι σύμφωνο προς τις διατάξεις της εν λόγω ειδικής οδηγίας, αυτό το κράτος μέλος μπορεί να αναστείλει ή να περιορίσει προσωρινά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων. Ενημερώνει αμέσως σχετικά τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή διευκρινίζοντας τους λόγους για τους οποίους έλαβε την απόφαση αυτή.

2. Η Επιτροπή εξετάζει το συντομότερο δυνατό τους λόγους που επικαλείται το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και προβαίνει σε διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη στα πλαίσια της μόνιμης επιτροπής τροφίμων· κατόπιν διατυπώνει αμελλητί τη γνώμη της και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα.

3. Αν η Επιτροπή θεωρεί ότι απαιτούνται τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας ή/και των ειδικών οδηγιών προκειμέ-

νου να αρθούν οι δυσκολίες που αναφέρει η παράγραφος 1 και να εξασφαλισθεί η προστασία της ανθρώπινης υγείας, κινεί τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 13 για τη θέσπιση των τροποποιήσεων αυτών. Στην περίπτωση αυτή το κράτος μέλος που έχει λάβει μέτρα διασφάλισης μπορεί να τα διατηρήσει έως ότου θεσπιστούν οι τροποποιήσεις.

Άρθρο 13

Σε περίπτωση αναφοράς στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η μόνιμη επιτροπή τροφίμων, εφεξής αποκαλούμενη «επιτροπή», συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε με αίτηση αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός της προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 14

Η οδηγία 77/94/ΕΟΚ καταργείται.

Οι αναφορές στην καταργηθείσα οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που αναφέρεται στο παράρτημα II.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη τροποποιούν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τους ώστε:

— να επιτρέπεται το εμπόριο των προϊόντων που ανταποκρίνονται στην παρούσα οδηγία από τις 16 Μαΐου 1990.

— να απαγορεύεται το εμπόριο των προϊόντων που δεν ανταποκρίνονται στην παρούσα οδηγία από τις 16 Μαΐου 1991.

Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις εθνικές διατάξεις οι οποίες, εφόσον δεν έχουν εδικοθεί οι οδηγίες που αναφέρει το άρθρο 4, διέπουν ορισμένες ομάδες τροφίμων που προορίζονται για ειδική διατροφή.

Άρθρο 16

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. SOLBES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ομάδες τροφίμων ειδικής διατροφής, για τις οποίες θα θεσπιστούν ειδικές διατάξεις μέσω ειδικών οδηγιών ⁽¹⁾

1. Παρασκευάσματα για βρέφη
2. Γάλα για μετά τον απογαλακτισμό και άλλα τρόφιμα της δεύτερης ηλικίας
3. Τροφές για βρέφη
4. Τρόφιμα μικρής ή μειωμένης θερμιδικής αξίας που προορίζονται για τον έλεγχο του βάρους
5. Διαιτητικά τρόφιμα ειδικών ιατρικών χρήσεων
6. Τρόφιμα με μικρή περιεκτικότητα σε νάτριο, συμπεριλαμβανομένων και των διαιτητικών υποκαταστάτων του άλατος, με μικρή περιεκτικότητα σε νάτριο ή χωρίς νάτριο
7. Τρόφιμα χωρίς γλουτένη
8. Τρόφιμα για την καταβολή έντονης μυϊκής προσπάθειας, ιδίως για τους αθλητές
9. Τρόφιμα για πρόσωπα που πάσχουν από διαταραχές του μεταβολισμού των σακχάρων (διαβητικοί)

(1) Εννοείται ότι η οδηγία δεν ισχύει για τα προϊόντα που ήδη κυκλοφορούν στο εμπόριο κατά την έκδοσή της.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 77/94/ΕΟΚ	Παρόσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 1 παράγραφος 3	—
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 2 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 2 παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 2 παράγραφος 4	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 3	Άρθρο 3 παράγραφος 2
—	Άρθρο 4
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 6 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 5
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 6 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 7 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ)	Άρθρο 7 παράγραφος 3 στοιχείο α) και β)
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο δ)	—
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 7 παράγραφος 4
Άρθρο 5 παράγραφος 3	—
Άρθρο 6	Άρθρο 8
—	Άρθρο 9
Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 10 παράγραφος 1
—	Άρθρο 10 παράγραφος 2
Άρθρο 7 παράγραφος 2	—
Άρθρο 8	—
—	Άρθρο 11
—	Άρθρο 12
Άρθρο 9	Άρθρο 13
Άρθρο 10	—
Άρθρο 11	—
—	Άρθρο 14
Άρθρο 12	Άρθρο 15
Άρθρο 13	Άρθρο 16
—	Παράρτημα I